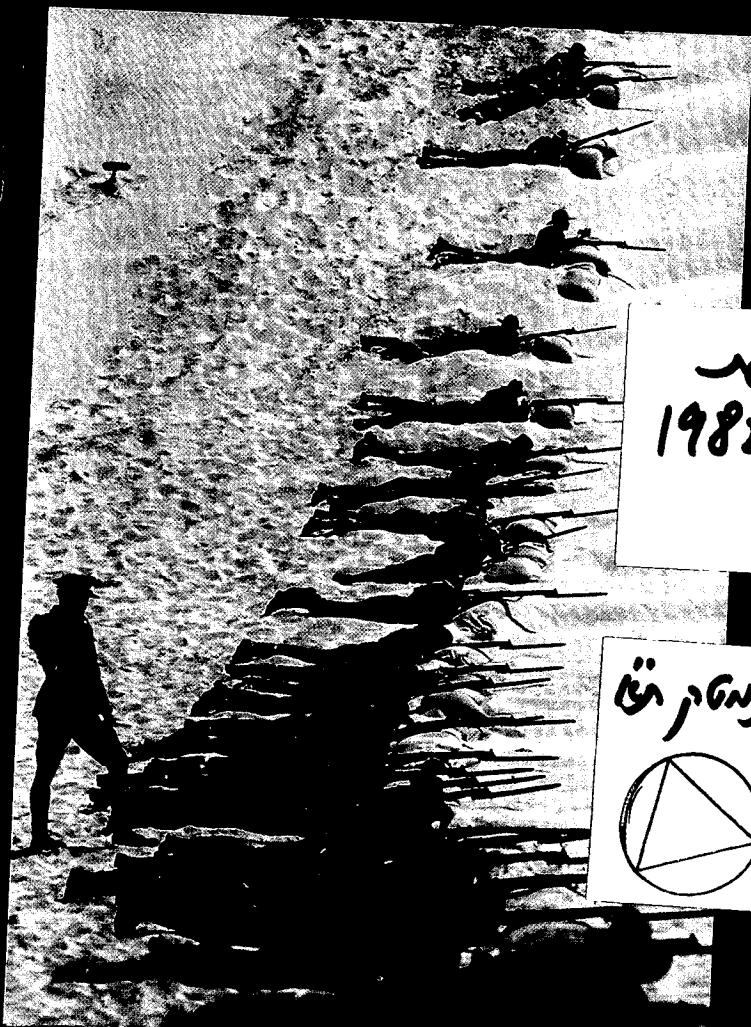

הירקון

גיליון מס' 2

צפל: הקהיל איננו קרייטרין לתרבות!
זובר ברוסון: קולנוע של דגמים
קולנוע מאחוריו סורגים: איש השיש
סרטן ינואר
תשקייף-בקורת - עשרה
מבקורי-קולנוע מדרגים את סרטי
החודש
תוכניות הסינמטק

① טרגדיה: סעיף 2
גזרץ גולען
נו' # 2

② מדרכם סירוגין
נו' 1982

קפה נמס עלית בגרגרים ספְּלַנְדָּר.
כש שותים היום קפה נמס בנקלם.

טַבְּדֵל!

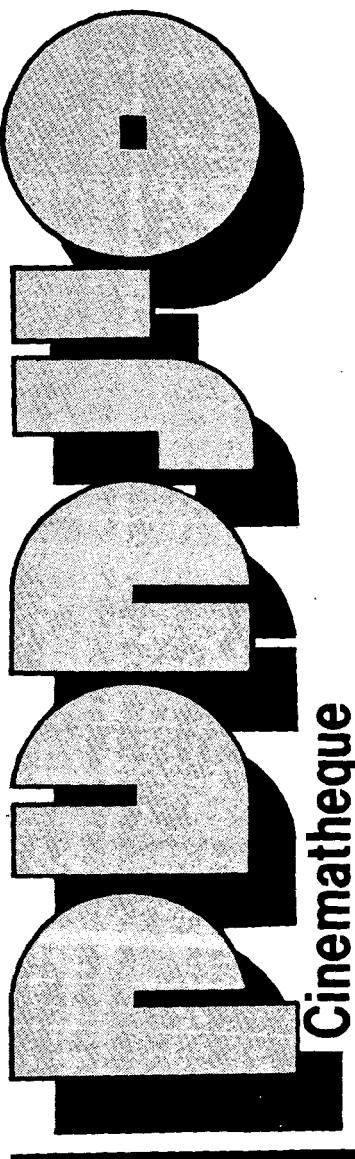
טַבְּדֵל עם קפה ספְּלַנְדָּר

תוכן העניינים

עמוד

5	תשיקף ביקורת
7	צפל: הקהיל אינו קרייטורין לתרבות!
13	איש השיש
15	סרטוי יונאר
17	קולנוע של דגמים
21	הו, איזו מלחמה פוטוגנטית
25	מלומיאר ועד ימינו (פרק ב')
28	חלוצי האנימציה בארץ"ב
30	סינמטק תל אביב – תכנית הקינות מרץ

12.- שקל (כולל מע"מ)

Cinematheque

סינמטק – ייחון לענייני קולנוע
 בהוצאת סינמטק תל אביב

סינמטק חפה,

המכון הישראלי לקולנוע

מו"ל: "אייר" הוצאה לאור והפקות בע"מ
רחוב בן-יהודה 210 תל-אביב, טל. 458-094.

עורכים: עדנה ודן פינדרו
מערכת: יוסי אורן, צביקה אורן, גדי אורשר, אלון
גרבוז, דניאל רוט, חים כלב, אייל נגה, פטר ראו,]
שאלות שירדרן

כחות המערכת: המכון הישראלי לקולנוע

רחוב גליקסון 10 תל-אביב

סדר: ת.מ.א. תעשיות מידע בע"מ

דבר המערכת

החל בגילוון והופך סינמטק לרוחן. הוא יופיע פעמי
בחודש, בתיאום עם הסינמטקים של תל-אביב וחיפה,
הזהורים למתכונת התיכון הישנה שלהם – ערכית
חוכנית חידודשית. מגילוון זה והלאה, אנו מפרסמים
סקירה שוטפת של הסרטים המוצגים ברוחבי הארץ,
ובה רשות יוצרי הסרט, תוכנו, וחוות דעת עליהם. אנו
מקווים שבדרך זו יקבלו קוראי סינמטק תמונה שלמה
של כל מה שחלף על ידי הארץ במשך השנה כולה.
■ העורכים

● תמנון השער: גאליפולי סרט חדש של הבמאי
האוסטרלי פיטר וייר שהציג היכורה שלו נערכה
החדש ותוכנו תואם להפlia את הנושא המרכזי של
תכנית הסינמטק.

להראות את הארץ היפה לאנשים היפים

זה התהביב שלי והמקזע שלי

מחורי התיאר: "מדרך מוסכם של אגד תיירות" שרכשתי ב-1965 עומדים שנים נסימן של כינון מה ברגילה וטoil, קורסים והשתלמויות בתהוםם. רבבות, דעת הארץ, חישט גאט, מינה, עזרה, ראשונה, דעת בשימושם בעסק, דרך בריתנות וועוד.

לכ' כשותה ממיין את "אגד תיירות" להסייע את לדריך לטול באץ, אתה יכול לחיות שקט וכבודו שהם בדים טבאות, אתה יכול לסלוך על "אגד תיירות" שתראה להם את הארץ היפה באממת.

האנשים היפים שלי – זה לא בדיק מה שחוובים בדך כלל. אלה הנלים של כללים,

האשימים היפים שלי אלה תלמידים שלך ושלך, וזה אנו יונאים ללוות את הארץ טראלה היפה.

אליל באתם יונין ואיזום ביצ' ליל'וים אלה,

הוונאים ליליל באוטובוסים החווים של "אגד תיירות"

ומולחבים מהארץ היפה עלהן, הייתם מבויים

איך הפק המקזע שלי נס ללחובב.

אי ארבך להסייע באוטובוסים החווים

ורוממאיזים של "אגד תיירות" ליל'וים ובוגרים

להראות לך את הנגב, הגליל, מבר הדרה,

ען דווי ים המלח ועוד עשרות פינות חמץ

בכל רחבי הארץ.

דרך יפה לגלוות הארץ יפה

EGGED TOURS

אגד תיירות

תשקייף ביקורת

סיפור של עולם לא תשכח...

"ציוון דרך של
הקולונז' האוסטרלי"
(לומ אנגליים ט'חט)

"אפוס קולונuai נדי"
SATURDAY REVIEW
(ג'וwidט בריטן)

סרתו עטוד הפרסים של
פיטר וויד

GALLIPOLI

עם: מארק לי • מל גיבסון

הסרט המועמד לפראז האוסקר לסרט הזור הטוב ביותר של השנה

בקומדייה שנוגה

"FIRST MONDAY IN OCTOBER"

הכל החל
ביום שני
הראשון
באוקטובר!

וולטר
מתיאנו

ג'יל
קליבורג

אדונ השופט...

קינמה "רכח"

9.30-7.15-4.30 סינסינטי / 11.30-3.30 נס ציונה / 12.20-10.00 נס ציונה

צפל: הקהל אינו קריטריון לתובות!

שיחה עם הבימאי יצחק צפל ישרון על גל הצעגת הבכורה של סרטיו נועה בת 17

יצחק צפל ישרון, שייך לדור השני של תיאטרון היישראלי. זה 17 שנה הוא נאבק בו, בדרך זו או אחרת, בכימאי, במפיק, כסרטן עלילה ובמרטלים תיעודיים. את התיארונות שלו עשה בצרפת, שם עבד בעורביביאנו בפרטיטים מכל המונחים, מן האינטלקטואלים של דגל הגדש, כמו פיר קאסט, ועד להפקות מיסחריות עם אדי קומסטאנטין, בכימאי ברנאר ברדרי, ומפרטניינש של ז'אן-אברהיל אלברטוקו ועד למפרט טרויזה של קרול בארמה. סרטיו דעלטהו דראזין, אשא בחדר השני, נזנחה לשווות סרטן ישראלי מראה מהותכם ואידוי, נתקלה בביקורות אוזחות ובלחה אדיש. סרטיו השני, נזקוק, שניסה לשאלת ספרו אישע עם סיננון מסתורייד אונומני של סרט פועל, נתקלה ב ביקורות עינויים ובקהל אדיש. את הדלהמודדות הכאשה שלו עם סרט עלדרתי באורך מלא, עשה מעל מסך הדרוייה, ורבים מבקרים עד היום שקיובי ומאליו הוא אחד הנסיניות המוגזחות ביותר ליצור סרט ישראלי אונומי מזמן המניה. עם סרטיו הרביעי נועה בת 17 מתחילה להתבהר אישיותו הלאונשית של צפל המקומים עתה וביקורתו שהבטחת לפני עשור ויתר. מן הדין הדם, אם כן, להקליש תושמת לב מיוحدת לו ולסרטיו החדש, וזאת נעשה בראיון הבא, שנערך בשבועיים לפני הצעגת הבכורה של הסרט.

MISSOURI יותר (פירוש הדבר, שקל יותר לג'יס משקיעים עבורה). זה צריך היה להיות סרט על צעירים שיצאים למחנה-הבעודה בקיבוץ שבו הדברים האלה קורים — והוא עדין היה סרט פתוח שקרה בהרבה מקומות — אבל לא הצלחתו למצוא כסף להפקה,

צפל ישרון מבים את נועה בת 17

נתחיל בהתחלה. בפעם הראשונה ניתקלו בסיפור של נועה, במיסגורה הסרטית בשם "ארץ אהבת". עלילתו התרחשה בקיבוץ, והפליג בתנועה הקיבוצית הצעירה חוויתית. אך עבר הספר את הגבולים שהביאו למסגרת הקאמרית של נועה בת 17?

תמיד עסكتי בדברים ממד קאמרים, הקשורים בתחוויות. ברגע מסוים הרגשתי צורך להיפתח קצת יותר, במובן שקשרו לנוף יותר רחב, להיסטוריה של ארץ ישראל, לדברים שמחוצה לי: קשורים לזכרוןנות שלי, אבל לא אוטוביוגרפיים. בזורה כלשהי נפלתי על פרשת הפילוג בתנועה הקיבוצית כאשר הכתני הסרט על טבנקין ושבתי בספריה של אפעל זהה וויאה לי. כתופה מאוד חשובה. מאוחר יותר נתקלתי, עם ידידה, במכתבים מאותםימים שהעלו את התרבות שוכרת בצויה מוחשית יותר. וזה היה בתקופה שהכנית את קובי ומאליו ואו ישתי עם דיטה גרי וכתבנו סרטיט לטלוויזיה. לסרט קרנו צברים וחברים והוא היה, הגלגול הראשון של הסרט זה. מחלקת הדrama מהשראתה את התסריט אבל מוחסן תקציב הוא לא הופק. התסריט הוא היה הרבה יותר ותורף מתרחש הסרט הזה. אלה לא אותן התקופה שבה פותח ועסק בתקופה שלפני גיבורים ולא אותם אנשים: זה עסק בעצם רק בזוד שרגא, המופיע בפעם בת 17 ובמה שקרה לו בקיבוץ. כאשר נידחתה הפקה, התחלה להכין גירסאות נוספת. נוספות, כי היה לי חלק על התסריט. גירסה אחת הייתה

בין הפרוקונספציה לסרט, ומה שאתה מסרב במודע להביא כפרוקונספציה כדי לנצל נכון את מה שיש בשותה, הוא שילוב מסוובך קשה ולא נשמע לחוקים. אני מאריך פדרני בהכנה של סרט, והוא אלף אנשים לפני זה, אבל מצד שני אני מנסה להיות זהיר וככל האפשר ולא להחליט הרבה דברים מראש. הדרך שלי לעבד טוב וזה להמציא תוך כדי העניין ולכלת עם הסרט בעט הביצוע. אז זהעובד טוב.

מה עם עובדת המצלמה? גם בשיטה זה אתה משאיר לך אופצייתו פתוחות?

זה דבר מותכנן הרבה יותר, אבל גם כאן, קיימת אצל תמיד הבעיה, מי ציריך להזמין משועבד למי – האם השחקן משועבד למלצלה או להיפר. בדרך כלל, הפתרון נזכר שהמלצלה לא תופיע לשחקן זה להרהור אותה קצת ממנה, להעמיד אותה על חצובה, כדי שתתנו פחות וnochothה תרגש פחות, לעומת סצינות ארוכות יותר וממושכות מבט רציתו יותר, שביהם המלצלה כאילו אינה מתחברת. אני רציתו סרט של פורטרטים, שבו אתה רואה פנים של אנשים, ומרגיש שם שקוראה על המסך קורה באמת משושן כך ציריך היה להציגם שבו הדרבים אכן יקרו במצבות, ככלומר השחקן חייב להיות במצב נפשי כזה שאתה ציריך להאמין שכן דברים קוראים לו ואין זה משחק.

בכמה מצלמות השתמש?

כל אורך הסרט עבדו שתי מצלמות וכל הסרט צולם בידי. אולי היו כמה מקרים בוודים של שימוש בחזובה,

אבל עקרונית, וזה סרט שצולם ביד.

האם עצם העבודה שהעבודה היתה כל כך מרוכזת לא הפרעה לך להשיג את ההגשה שאתה שافت

אליה, הרגשה של אוטנטיות?

אני יכול לענות בבירור, משום שלא עמדתי בפני ברירה אחרת, אבל ניראה לי שגם הסרט הזה היה נעשה בתנאים טובים יותר, יתכן שתוצאותיו היתה נסგמת, ולא משתפרת. כי קבוצה סגורה ביחיד, בתנאים קשים, בily כסת, עם חוסר-בטיחו לגבי המשך העבודה, סוג החליצים הזה משפייע. על העבודה, גם לטובה וגם לרעה. הרגשותנו תוך כדי העבודה, היתה כמו של חילימם בסידרה, על המשברים שבה ואחר-כך, הרגשות הדידות והשותפות שאופיינית לתנאים אלה. לא היינו אמנים סגורים למגררי, אנשים הילכו לישון בבתי אבל עד מהרה הסתבר לאלה שהתגוררו רחוק, כי לא כדאי להם לנסוע מדי יום עד לבית הנטוש שבו צילמן, בנס ציונה, והם עברו, למשל הרטה, אל חברים-שגרו בסביבה.

אם מדברים כבר על הצלות, גם בקובוי ומאליז גומ כאן, אתה הימרת למשה על שחוקים לא מקצועיים, או לפחות לא ידועים, וזה מחוק הכרה מלאה?

לגביו קובי ומאליז וזה נכון, היו שחוקים לא מקצועיים, אבל אני תמיד רציתי להשתמש בשחקנים מקצועיים, ובסרט זה כולם כאלה. הם אולאי אינם מוכרים, אבל זה דבר אחר. מאחר ואני רוצה להשיג אפקט מסוים – אוליז יליין' גם מקצועיים יותר מכל שחוקן שעבדתי את

והקן לעידוד סרטוי איכוח לא אישרה אותו. מצד שני הכנתי גירסה אחרת שונה למומי, שאוთה רציתי לעשות בכל מקרה, בלבד, בלי כסף בכלל וזה הסרט שיצא עכשווי. וזה היה תיאור של משבב משפחתי הניגרם על התרSTIT הראשון, שנישלחה לתחרות הגירסאות של התסריט הראשון, נקראת הארץ אהבתה. התסריטים של קרן ורנר, נקראת הארץ אהבתה.

הבחירה של הסיגנון החוויתי והדأدמוני של נועה בת 17, הסתגורות בתוך דירה אחת, כל אלה היו בחירה מודעת או שלמה עם התנאים הכלכליים שעמדו לשוטף?

מה שאתה קוראים תנאים כלכליים הוא נתון שבמסגרתו עבדתי. מחזאי העבד בתיאטרון כותב מהזה לבמה בגודל של מטר על מטר או מאה מטר על מאה מטר. האילוצים, אם כן, היו נתון; אבל בנסיבות זאת, כאשר ייעודי שאגי מכין סרט מן הסוג הזה, לא היו שום פשרות. מה שעשיתי, הוא סרט שבעניינו הוא הטוב ביותר שיכולה לעשות בתנאים הנתונים. דרכ' אגב, באוותה מסגרת היית יכול לעשות סרט שאין מתרחש בדירה אחת בלבד אלא רציתו או לא יצירת סרטי-לאץ שבתוכו נתונות הדמיות והגורם בסופו של דבר לكونפליקטים והחפות. כוונתי היה לחתוך אנשים הקרים לנקודת המשבר שלהם ולגרום להתפוצצותם שבה יוצאים החוצה הרגשות החובים בזאתה בחוכם.

ובכל זאת, עצם העובדה שהתחלה לצלם עוד בטרם ידעת אם תקבל חמייה מן הקון (המייה שניתנה לאחר מפן) והאפשרויות הכספיות היי מוגבלות מאוד, לא גומה לך לו? וחוורדים? האם לא צילמת בחותם שצינה מסויימת כדי לחשוף חומר ולם, או שהשיקעת בחותם בסוף בחיכונן כל צילום ותאוריה?

ידעתי מראש מהם התנאים שעומדים לרשותי, ולפיכך קבועתי סיגנון מסוים, של מצלמות נושמות, של שתמי מצלמות העובדות במקביל, של מצלמות הנישאות ביד, מצלמות הקרויבות לפנים. והוא סיגנון שניקבע מראש, בהתחשב עם האפשרויות שלו. במסגרת הנتونה, זה היה, לדעתתי, הסיגנון הנכון לסרט. נאמר אחרת, אם היו אפשרים לי עוד שלושה. ימי צילומים לא היו מושנה את הסיגנון. יש דברים שידעתם מראש שלא אחשוך בהם, כמו למשל, כמה חומר הגלים אני מצלם. כМОון שהיו ויתורם, הימי מעדיף שיימדו. לרשותי יותר ימי צילום, הסרט הזה נעשה מהר מאוד. אם איני מצליח בבדיקה כמה ימי צילום, הרי זה שום שאני מתנגד לנטיה הזאת, שיש להפוך נتون כזה.

לי הישג ולומר שכיר צריך לעשות סרטים בישראל. לדעתתי זו תעוזת עניות לבמאי, כשהוא צריך לעבד בקצב הרצחני כזה, אבל אותו ואחרים כמו דני ולמן, הפנر או עוזי פרס, מניסים ללחוץ לצד זה, בטענה שאם זה אפשרי, אז למה לא?

ונבעור לסרט עצמו. איך הכתנת אותו, באיזו מידת היא הצל מותכנן מօאש? יש לי בעיה עקרונית, באיזו מידת היא כתוב והסרט הוא במצוות מדויק של מה שנכתב מראש, או שאתה משארך לך אופציות פחותות כדי שתוכל להתאים את עצמן לתנאים. פתאום אתה מגלה ששחקן יכול לחתך לך מה שהוא שלא חלמת עליו קודם. השילוב הזה

מת' הלחמי מפארת את דליה שמקו בצילומי הסרט נועה נט 17 (1981)

لتסրיט את מה שקרה לי היום. רציתי להתעסק באותם הדברים שאני קורא עליהם בעיתונים, بما שקרה בארץ, בקונפליקטים של ההרגשה שהעם מחולק לשניים, מה היה העתיד, חוסר הביטחון, בעית האדיאלים, כן או לא, מה יקרה עם המדינה, איזו צורה תהיה לה, איך אנחנו חיים, מודע זה קרה. כמובן היה לי רצון להבהיר לעצמי מי אני בכלל.

קובי ומאלן ועכשו נועה בת 17 מצביעים על ניוזון שונה, מאשר לדזומה, גווק. האם פירוש הדבר הזה הקולנועי היחידי שאפשר לעשות בתנאים הנתונים?

מה שאני עשו עבשו, זה באמת הקולנוע שאני רוצה לעשות ואני לזה שום קשר לתנאים. אני מעריך שגם אם יתו לי תנזאים הרבה יותר טוביים – זה אופי הקולנוע שעשאה. אני מאד רוצה לעשות סרט פתוח, סרט עם נופים, ויש לי חכמת בכיוון זה, אבל היה לך אותו אופי של תנועת מלאמה, של קירבה לשחקן – זו הטכניקה שאני אהוב. לכן אני רואה壬 ניוזון גדול בין גווק לזה. בגין פשטוט לא ידעתי טוב את העבודה לא מבחינת התסריט ולא בעבודה עם השחקנים.

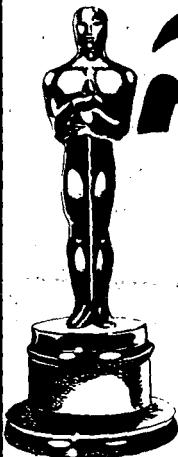
במובן זה הוא גווק הוא כישלון, לא הצלחת לי לקבל בו את מה שאני רוצה. בעיקר משומש לא הצלחת להסתדר עם הבניה המחרתית, עם השאלה, למי אני עשו את הסרט. היום קל לי יותר. הגעת למסקנה שאני צריך לעשות את הסרט הכתיבת שאני יכולomi שיאב – אהב, ומילא – לא יעוז. לא אוכל לרצות את כל האנשים כי הדברים שמעניניהם אותו, מענינים עוד כמה אנשים, אולי לא הרבה. ואם כן הרבה – אז יופי. אני חושב שאת הבניה המחרתית אין

אי-יעפום. ככל הגיעו לצילומים כשהם יודעים כבר את כל הטקסט בעל-פה, בלי חוכמות, מוכנים כמו בחוץ הארץ. הם היחידים, דרך אגב, האחרים לא יש להם הרגלי עבודה, והיום ברור לי שהנו ביותר זה לקחת ממש כיתה שלמה, אני יודע מה אפשר להוציא מהם. יתרון לגבי שהם, כמובן, לא-מקצועיים שעוזר מוכרים, אבל מחייבים נוהג עבודה, הם מקצועיים למגררי, עם חרמון נוסף, אין להם הרגלי עבודה מסויימים שצירר לעיתים להיאבק נוגדים. באשר לשחקנים המבוגרים, שמוליק שלילה הוא שחקן שהופיע בכמה תיאטרואות, וכמהهو עידית צור, משה חבלת מופיע כבר הרבה שנים בלהקות חובבים. אין לי שום דעה קדומה נגד שחקנים, אני חושב ששילוב בין שחקן ולא שחקן הוא שילוב בהדר.

האם יש לך יחס אישי לנושא, שבחרת לסרט, או האם הבחירה היא משום חשיבותו האקטואלית המובנת אליה?

פרלוּב נתן פעמיים ראיון לעיתון 'קולנוע' בו הוא דיבר על הרצון שלו לטעוד את המציגות. אני הרגשת די דבר דומה. הנה לי רצון ברגע מסוים ולמרות שאני עוסק בסרטי עלייה ולא תעודה, רצון לטעוד את החוויות שקרו לי היום. ויש לי הרגשה שהוא מוסיף משהו, גם בסרט וגם בתהילך הכתיבה, כאשר מכניםים פנימה חוותות עכשוויות, גם אם הדברים אינם נקשרים תמיד בצורה מובנת מלאיה. זה יכול להתחטא בכיוון של סצינה, בהפתחות של אדם, וזה אצלי מין שיגעון, אני מאד אוהב. זה בא לידי ביטוי גם בזונה. כאשר כתבתי אותו בתחילת השנה ש עברה, זה היה סרט מהיר מאוד, גם המשדר נכתב מהר, היתי נתון יכול בדחף להכנסיס

וילם האלטהיין

מונענד ל-10
פרסי "אוסקר"
זהה ב-2 פרסי
"גלווכס הזהב"

On Golden Pond

הנרי פונדזה
קתרין הפלצ'ר
ג'ין פונדזה

לי שם דרך לפתרו. ציריך להשתדל לעשותה ההייטוב וכשישית את זה – בלי הרבה חשבונות – זה יצא ההייטוב.

אתה עצמן אומר שאתה יודע כמה אנשים מטענין באוטם הנושאים בכך. עם זאת, נודעך של סוט אחד יכול להרוויח את עתיד הבימאי שלו, ובסוף של דבר, אם בימאי צריך להפתה, הרוי התאנן, הרראשון הוא שיעשה סרטים, וזה כל כך קשה בארץ. איך אפשר להתמודד על זו?

השאלה הזאת נוגעת לא רק לסרט שלך, אלא בכלל להמשך עשיית הסרטים בארץ.

הצעד הנכון בעיני הוא, אמנם, הקREN לעידוד סרטים איכות. גם שיטת העידוד הנוכח היא הדרון. אבל דיא לא הפתחה מספיק, אני חוש שציריך לעשות מספר דברים שככלദיהם לא ניתן לעשות סרטים בארץ.

ציריך להיות הדרון מוחלט בין תרבויות ומיסחר, זה לא הולך ביחד. שיטתה היחיד שמתאים לקופרדווקציה אמריקאית־ישראלית היא לא השיטה שמתאימה להפקה שנעשית בתנאי מחתרת של תלמיד שגמר עכשווי אוניברסיטה. כדי ליצור קולנוע בעל ערך בישראל, ציריך להקים גוף שיעידוד את זה. עידוד תעשייה, וזה מקיים אחר. במקורה עסקים בשני השטחים אותם הטכנאים. אין זו שאלה של טוב ורע, זה פשוט עניין של שני דברים שונים בתכלית זה מהו. לגבי עידוד ההפקה המסתירה, אין לי דעה איך ציריך לעשות את זה, ואני לא רוצה להתערב כל כך. זה עניין של מיסחרותעשית, של זולרים, זה קשור לדרכם שבנון ציריך לעוזר למקרים בחוץ־ארץ. איך לפטר אוthem ממסים, איך לתוכנן מס בגין, כמו שודדים לארגן תעשיית טכטיל, קר ציריך לא רצין גם תעשיית סרטים. כל זה איינו קשור בכלל למה שמכונה היחס שיטת עידוד לפי מפתח של החזרים, כולם מפתח שלפיו מודדים סרטים על פי מוספר critisims שהם מוכרים. את השיטה הזאת ציריך, לבטול כליל. לא תחן שאנו חיליט איזה סרט ציריך לעוזד ובאיו מידה. הקהל אינו קרייטריון לתרבות, והיחסו רורה הוכחה שבארצאות שבמה ניתן העידוד על פי המפתח של קהל, הנטיה של הסרטים היה להרוויח יותר קהל, וזה מובן מalias. כל הפסים המודדים היחס לעידוד ציריכים לעבד לרשות אחת, הרשות הזאת ציריך לא עזעתי, להחויק בית קולנוע להציג סרטים, וזה ציריך להזות אחד משני האולמות של המוסיאון. אני כבר אומר זאת באופן פרקטטי, המוסיאון מוחזק על־ידי כספים ציבוריים אני לא רוצה להחתור עם הקולנוע הפולני, אני רוצהiosa יהיה בית לקולנוע היישראלי. זאת, כדי למנווע מיוצרים ישראלים שייאלצו לפנות, כמו יחפנים, בחניון קולנוע שיעשו טוביה וישכימו לקבל אותן, כשהם עומדים בהחרות עם סרט אמריקאי.

שקיבל את האוסקר. אותה רשות עליה אני מדבר, ציריך ליטול על עצמה את כל ההפקה, במלאה, של הסרטים בהם היא מטפלת, ואם אכן יפנו אליה את כל הפסים עליהם דיברתי, היא תוכל להפיק בסנה 15 סרטים. זהאמין חשבון גס שאין טעם להיכנס אליו כאן. אם הרשות תגייע למצב זהה, של מפיק־על, היא השוכר אנשים כדי לבצע את העבודה עבורה, אבל לא

תשכרו אותם בשוק החופשי כי המחרים שם מופקעים. תשלומי האיגוד של עובדי ההסתדרה פשו עוזרים את ההפקות היום. לא שלא מגיע לאנשים כסף, אני חשב שמייע לכל אחד מהם המון על המאמץ שהוא נשען אבל המחרים נקבעים לפי ההפקות הורות נשען אבל כאן, וזה אולי מוצדק להודיע את המחרים עד להפקות המקומיות ציריך להודיע את המחרים עד למיניהם. הרשות, או הקרן, צריכה להציג ידי הסכמים קבועים ולכן ווליט עם צוותים מסוימים שיבצעו בפועל את הסרט. ואנו אדים או חברה ייידע ששובטת עבודה למשך שלושה חודשים בשנה, למשל. השיטה לבחירת הפרויקטטים לא צריכה להיות לפני תסריט, לדעתך, כפי זהה קורה היום, אלא על ידי בחירת אנשים אשר מתאימים ומוכשרים לעשות סרטים בשנה הבאה, תוך איזון נכון בין בעלות ניסיון להשראות חדשניים. ציריך לחותם הסכמים לטוחה ארוך עם מעבה בחוץ־ארץ (זונה בת 17 פותח במעבדות איטלקיות) שם יש אפשרות להודיע את הלקוחות הלקוחות באחויזים רבים. לא שיש לי משאנו נגד המעבדות בארץ שעשו את סרטיהם לעבודה מיוחדת ברכה בinalgומית, אבל הן נמצאות על פלאנתה אחרת מבחינה מהירות.

באיזו מידיה אתה רואה התערבות של מוסד זהה, תקרה לה קרו או רשות, סרטים עצם. היא לא צריכה להתערב כלל. עלייה להפוך למפיק בעיות הפקה, אבל לא בחובן של הסרט. עבשו, אין לי שום ספק שהאנשים שישבו בראשות כוות ציריכים להיותם אנשי־מיצוע. דוקא משום שמדובר בשיטה מרכיב ומחוקם כל כה, יש צורך רבナンום של מילץ למנות שם, זאת והוא עבר בשיטה זהה. את מי היית מילץ מתחום אני יודע ואני יכול לומר, היתי מעדך מתחום העיתונאות אבל גם מתחום של יוצרים. מבון שציריך למצוא הרבה במלים כדי למגע ניגוד אינטנסיבי, אין ציריך להתיחס להז באלו שזה הפתרון האידיאלי, אין פתרון אידיאלי כי מדובר במקרה ציבורי שציריך לחלק, וכסף ציבורי זה כבר לא טוב, כי אני בעד יומה פרטיה. אבל אם מדינה מוצאתה שהкопץ הציבורי שלה ציריך ללבך בחולקו – ולדעתי הוא חייב ללבך – לתרבות, אז ציריך לחלק את הכספי הזה כדי לטפח כשרונות, לבנות תשתיות – בקיצור כמו שעושים בכל האמנויות האחרות (שהקובלנו הוא מקופת מכולם), ואנו אין מנוס מועדות ומרשיות. וצריך לזכור, מנסין של ארצות מפותחות ועשירות הרבה יותר מאשר, כי אין דרך, לטוחה הארור, לפתח סוג מסוים של יצירה קולנועית, שהוא חשוב לצבעיו התרבותי של אומה, אלא על־ידי עידוד ממשתי, כי מבחינה כלכלית, אין יצירה זו אצת זכות קיום.

■ את השיחה קיימו עדנה ודן פינדורו בינואר 82, לת'־אביב.

זוכה פרס ראשוני
בפסטיבל נסניה

הסרט המועמד ל-5 פרסי "אוסקר":

הברט הטוב ביותר: לואן מאל
הכמאי הטוב ביותר: ברט לנקסטר
השחקן הטוב ביותר: סוזאן סארנדון
התסריט המקורי הטוב ביותר: ג'ון גאר

אלנטיק סיטי

Atlantic
City,
U.S.A.

ולג'ו הילסלי^ו
ל'ג'ו ג'ווען

ההרפקאה שתשאך
בלבכם תמיד...

פֵּרְטֶרְ פָּן

Walt Disney's

PETER PAN

המלכה אליזבת, ולא פעם נידמה היה שמחבר ריצ'ארד השלישי והנרי החמישי עשי לגמר את ימי ביתו כלא. ואין זו הדוגמא היחידה של צנוריה אמנותית, כרובן, הקולנוע נאלץ כל ימי חייו להיאבק נגד צנוריות מסווגים שונים, ולא רק בארצות טוטיטאריות או מיזרח-אירופיות. האזרוח קיים יצא בkowski לאור, וזהת הארץ הדימוקרטית ביותר בעולם, משומש שנחשד כי פגע בזקתו של איל הממן והעיתונות וליאם ראנדולף הרסט.

אמני מיזרח-אירופה, שהורגלו בשנים האתרוניות לפיקוח מוגבר ומודוקך על כל מעשייהם, העלו הפתח לעצם כישرون מיוחד במינו, הכישרו של העברת מסרים בין השוררות. למרות זאת, אין לכך כדי לאחו את עיניו של איש מאומן היבט. ועל כן אין פלא, אירוא שסדרים כמו אנדרי דובליוב (אנדרי טארקובסקי), השיזדור (לוט'יאן פינטיליה), נשף מכבי האש (AMILASH

איש השיש - קולונווע, פוליטיקה, צנוריה, אמת, אמנות...

פטר ראדו ■

הקוראים הרגשים ביותר, צופי התיאטרון והקולנוע הטוביים ביותר, מבקרים התערוכות הקפדיים ביותר, היין, מאז ומتمיד – הצנוררים! הטקסטים של שקספיר זכו תמיד ליחס חסידי מצד "היעוצים התרבותיים" של

החרום בפולין הוסיף את אישורו הסופי למציאות שהוא מתאר בסרטיו. ואידה עשו אמן סרטי עלילה, אבל מציג בהם את מה שקרה באותה העת, סביבתו, האמן הוסיף הצידה על ידי הפעיל הפוליטי, קולונע האמת חפס את מקום סרט העלילה. האם לא היה עדיף יותר שואידה ימתין מעט, ויראה את הדברים בפרשנטיביה שלמה שלא. אמן אמיתי הוא בראש וראשונה, התגלית מות של צפון. ומצפון אמנותי, פוליטי ואורחן איינו יכול להשלים עם הפטגון האומן: "כאשר התותחים רועמים, המורות, שותקות".

והאנזורה, המטיבת לפענזה מסר מסוג זה, יודעת היטב כי סרט עשו ליה... מסוכן לא פוחת... ממיינשר פוליטי. אמן, בכל מישטר טוטאליטרי. שהוא, מוצאו עצמו בהכרח במצב של פרוסונה נז' גראטה (אישיות בלתי רצiosa), אם הוא אכן מתחשק להיות נאמן למצפונו, וואידה הוא לא ספק, אמן כזה.

כבוד אצילי ועצוב למדי נפל בחלקו עתה: הוא מחק את גורלו, עם לך ואלנסה, מי מפchar מסרטיו? התשובה מתבקשת מלאיה: גנראל אראולסקי. האם נמצא ביטוי שקוף לחולשה של מישטר, יותר מאשר הפחד שלו מאננות ומאמנים? האם אפשר להעניק לאמן כבוד גדול יותר מאשר להעמיד אותו בשורה אחת עם מנהיג פעולים השותבת רעב?

פסל איש השיש מכוסה בשלגים של החורף הפולני, שכוב אישם בפינה נשכח, ומהרhar בפווה. שדומה, ולא במרקחה לאדם החושב של רוזן, בטעם החיים ובחכלית האמנות.

פורמן או המחסום (יויי סקולימובסקי) הושעו שוב ונתקלו בקשישים רבים עד שוכו לצאת לאור העולם. ולא במקירה בחור אישטוואן סאבו צלם את מפייטו כסיפור על גרמניה הנאצית, למרות שלא זאת הייתה כוונתו כלל.

המיקра של איש השיש הוא בעל משמעות כפולת. אנדז'י ואידה, הקלסיקן של הקולונע הפולני, הוושם פעמים רבות שהוא מוצא לעצמו מיפלט בתוך מתחם הסיפור וההיסטוריה, ונמנע בכוננה תחילה מהמתמודדות עם המציאות האקטואלית. כמועה לטענה זו, בחור החיים בפולין היום, וועלטוק בה-בצורה חייתית, ללא כל שרבך. עד כדי כך שאח סרטו החדש ביזטור, איש הבזל, הביא בשנה שעברה, עוסק בעבויות של העמוד הראשון עדיין חם מן התגנור, עסוק בעבויות של העמוד השני. ואם יש גיבור לסרט הקודם, הפועל בירקות, בנוי של איש השיש. מן הסרט הקודם, הפועל בירקות, אלא האירועים עצם הם במרכו, ורקמותו של לך ואלנסה היא שטילה צלה עליהם. יותר-מוחה-תוק בדי עיסוקן באקטואליה, העדיף ואודה להימנע משפת הרמזים המקובלת כל כך על קולונעוני מירוח-איירופה. הוא בחר ס'גנון'ישיר, בוטה, ישב וחדרף, ביל-הישען על משלימים חזותיים ועל תיחסומים אחרים שבhem השתמש בסרטיו קודם לכך. האם איש השיש הוא קולונע במובן המקובל של המילוי? התקופה בה אנו חיים והמורעות בפולין לא הותירו זמן רב להרדה ואחריו בידי הצלופים והמכרים של אידה. ללא הרדמה ואחריו איש הבROL המשיכו להכות בברזל בעוזו חם ומצב.

הרגעים הגדולים
והקטנים של החיים...

**ALKI KLOD LLOSH
VEH ACHORIM**

ג'ימוס קאן
 ג'רלדין צ'פלין
 רובר חוסיין
 ניקול גארסיה
 זאן קלוד בריאלי
 זאק וילאר
 מושיקה: פרנסיס לי
 ומישל לגרנד
 כוריאוגרפיה: מורייס בואר

**LES UNS
ET
LES AUTRES**

סוטי ינואר סוטי ינואר סוטי ינואר סוטי ינואר סוטי ינואר

ככפי שיעיד לעשויות זאת בלילך אדווארטס) את כישוריו המקצועיים המצוינים של מורה ומורה מתבגרה בסרט זה כמו שאר שחקיון סרט. כל מה שהוא רוצה ו��ודעה פושתת למדagi וגם הוריו יונירוק שהיא עדין הרבה רמה זו. והחטרכות לkomodiot של שנות השלישים האבעתיים מעוררת וקוניגרן לה-אברהם.

דניאל ורט

ALTERED STATES

היכובים של מלחינים (אהו, 1986) **dir: KEN RUSSEL**
לימה פוקה: דניאל מלניקי; חסידת: סידני ארון, על פי ספרו של פאדי
שטיינפסקי; ים: יורDON קרגנוויל; פמליות הוותיק: בון פרט, פולגוליטס
אואופסיק: רובי בלך, ימי שורב; עירכה: אריך ג'נקיס מוסיקה: מאלי
גלאייאן שוקינין; ויליאם הרט (אד' ג'ספין), בילד בראון (אמלי
ג'ספין); בוב באלבן (ארתור רוזברגר), צ'רלס הייד (מייסון פאריש).

אדי ג'יסופ, מחליט לחתה החל פעליל בנסיון מודיע שהוא עוד. הוא משתגר במיכל'ביז'ו, ווב ג'ופו שורי בעמ'ים, ומתרשם בהזיות. הוא מביר את עצמותיו החוזרת סס משכרי שלבר' האגדיאים אחד ואחד עם "הגשמה הראשונית". כל שוחרם המכיל מלוקת את ת'יסופ גנטית. הינו בראשו האישוי הקדום, עד כדי תרגום החוזה לתהtrapות גנטית. אשתו של יוסוף, אמליה, ושין יידז'ו – אדרתו, העורו הממסור וטיסו, המדען ספרון – מנחים לשכני עירם להפסיק תחומי הניסויים, ותוהים אם יוכל לאנער הארכו מאימת להתחפר מתוכו.

התסריטוריא התקיף, פאדי שייפסקיק, בחודש בימי האסורה. קו ראל, לבים את התסריט שכתב. כתוצאה מכך נופל שידרט בין שני שרוופים. המל התיירטן של הדוטן (חוירומי ווי משיפקה) אינו משלב בהשתלבותו, היביטה על הדוטן (חוירומי ווי משיפקה) אינו משלב בהשתלבותו, לות החווית של ראל, לאחר כמה ימי ייכוקים יינו בין ראל, עז שייפסקיק את בימת הצלומים ואף שינה את שמו בשיתוף עשי הדוטן (חוירומי). הוחזה האש על אאל השאיר את אפלוי מילא אחת מתוך התסריט כתובות. ראל השאיר את אפלוי מלבד עוזד את השחקנים להחיזי את הדיאלוגים הממושכים ולהתפרק והלך דבריו זה. ראל מזאג פרוקן בסצנאות הדרמה, בחוקם על אנסי הפעלים (ותקציב הסרטן היה 0.5 מיליון דולר והוא הושקעו לא רק בבדDON, כמו חזותיהם). מה הפלא שבוב הסצניות האהרות הוא שקווד בעבדDON, כמו

■ אודיל ווּ

ESCAPE FROM NEW YORK

(1981
GOOD LUCK MISS WYCEKOFF

GOOD LUCK MISS WIE
dir. Marvin I. CHOMSKY

dir: Marvin CHOMSKY
תסריט: מרדון שטנסקי
הפקה: רדיומונט טויזס (בל אירז' גודזינס פרודרטס); פול פלאטן,
עפ"י ספור של ויליאם איגן צ'ילום; אלכס פיליפ מוסקה; ארנסט גולד
הפקה: אוניברסיטת יוניברסיטת קולומביה ג'ונס, דונלד פלוז, רוברט זהן, דורותי
הפקה: ג'ון לאפאנציאנו, אלן הילמן

עליה קתנה במקורו התייכון המשוני. תקופת מקארתי. אין היינו כלל מושג של היסטריה וללאינויה, ליבראליות, להומת, בת 35, הסובלנות מוסריה בתולין. נסגרה ונפאה ופסיליאנד היא מבינה מהם צרכיה. מהחפש פותחן לשלו. נסגרה ונפאה על שולחן פורטו על ידי (דר' טרומטן כשי' ספרא) שפראטרא/שעוץ/ערביי/שייעון/צופות. הוא אונס מוביל למינוחם של קשרים ככיניות ולזרת משוגל עצפה ממשית מהתאזרחות והסום הבלתי מען אל-אדיאטור ורותה. שעוזריה צבוריות. נדי. עם געט נסון התאזרחות, והסום הבלתי מען אחד. היגיונה הסובלנה מותניתה בשלה לאוטובוסים יובייל, אויל לרסן אחר. ואנו, אבל לא כל בר ענין. הספר של הוור דשא. הדרת התהוויה נסגרה על ידה הפה והברמאן שעוזר כדור שורות להלחתן. עצמלים חסר על שמן צלולוון של קולען הד' לצלצ'ר. איזוזיה נסירה על קלישאות קולעניות: היהת ב'ירופ' פוקוס'. דרומיטיזה שפיעת דמעות, עם 40 גנוזות בדיק ורבה אקלטורים. קולאים אלקלטורים. סמליות נסח ויתומי'ריא, שבידיעץ פרפרה נסח ויתמי' בתולין, תארואת חתוליה ליסרום אמור הרוח ובך.

אזרוח איזרו ■

九章商學院

ARTHUR אַרְתּוֹר (1981) "הָבֵבֶן" ב': סטיב גורדון;
STEVE GORDON dir: סטיב גורדון;
 במאית תסריטאי: סטיב גורדון;
 תסריט וניהול: פדר שולח; מרכזה: שושן א. מושן;
 מפיקות: ברוטש באך-ברוטש; שותפים: דודלי מילוי, ג'ון גולדווער;
 מלחין: נידאלון פינציג-ברטמן; מנג'ר אוליטות, טד רוס, באוני;
 מצלמים: אודון קוזוב;
 תרגום: מירליאן גולדן קוזוב.

ארטורו (אדאליו מורה) כפי שמכירויות טיסיות הפרסומות של הסוטו, הוא השיכור או הפלביו העשיר ביותר ביחסו להר הוא מס' סייר הנקובות ניירוק במכוניות המפוארות עבורי מלסעדיה, שווה לשכורה ובוגר בבונן קרי ונותן לבלי לילה לבו וועל שורות דרכינט היום הוא עוזך מעשות נקיות בחוויה לבו וועל מהויב משך מכל בוד מעוצא גען יערוין. הוא המשבצות הילידים הילל' חיב' להשלים מסורתו האיש' האמאן, והובנו גון גילדון, משחת איגלי טיפוסי, המבטי באופן מופחה, ארונו ולוחמי על התההשוויות בשעה שהוא מוכנה תמי' בקאה לשונו. הכל טוב וועל ש' והוא ייב' לשאת לאשה בלונדיית משעמת בת עשרים (יל' קינג' בונגו) ולא יונישל מכל הון. ואחרו בעיט ומטחכון, אלא שכאן נכנסת לתמונה לדודה מרולה (ליהו מילן), מלצרית וסתדרנית המשקח לתב את אב מובטן, וואורה מבט אשון. ארטורו ניצב בפני דילמה קשה: האם עללו למשם את האבותו ולהפסיד את מקומותיו הכספיים או להעכו לברוחם מושגין.

השליטה הלאומית הקומית שלפניו מוכרת וידועה. העשיר באילו ווילוטיות כשםחוון ניצב משפטו האשיש בעל השין, והידע תמיד לעצם עוזר מזקתו, להלאג מוגבם מביכים ולהשבו לדרכו הישר. הבמאי והתסריטאי סטיב גודמן שור לו סדר לסרט האחד והשני יכול היה לזרוץ מההדור שבדו קומדייה שונת ותובה הנוכח "סקופול קומדי" של עוזר השם ה-30 וה-40. החומר היה תחנה נוספת בסדרה המכובדים בילוט וכשרון. כאמור, הטעאות היו בידנו ועוד: תסריט עם עזרות מוגבם ומוגבלן, סיטואציות יזון יגולד המובייל שהאטול לחשלהב בהם קומדייה מודרנית, כמו שחקני מישנה טוביים כמו גראל פינגראל, סטיבן ליליטס ובוג'ה מאטטי. אך בפועל של דבר, צוחך של כל הגורמים לא פעל כמו שצידר. התסריט אישן מושך די הזרוק, סיטואציות הקומית לא מועילות כמעט והערוייה הגדולה והובב המרתות מוקד. כאן גם לא אדרון, דאגלס גורדון, אלו בלב חשור סינווב במאלי, לא עד לנצל די הזרוק בכירום בקשרו הנכון של הטעאות.

סוטי ינוואר סוטי ינוואר סוטי ינוואר סוטי ינוואר סוטי ינוואר

שכונה על דומונד להוגו בו בכפפות של nisi, שעה שאחיו תום, דורש בככל מחיר למסור אותו לידי החוק. הצלחת אח אחד, מביאה בסופו קץ לדורותיו של השינוי.

של דבר להתקדרותו של השם. הרשות הוכרה כבודה רום של ימי מימי נורוגריה דאן שעבד לתפקיד עלי-ידי, חד עם אשתו, השופרת בין דידין. יש כאן חומר דRAMATIC ביחסותם הופיע באמצעותם כמוני רשיון מרובה על סוקן רומי. רומיותם של אליות ואהבה. אלו, רומיותבאהר, שתחה עבר עודם של אליה קאואן, אורתור פן, וסידני אלמן עשה כמה רוטים עם פושרים (או הדרון רחים ששוו מטבח). מעיקר אלטם עשה מונולוג על מה שנקראו העשויים כאן ונפלת, תחנקי רוח גיגרוי, החשנית רוח גיגרוי, ובתקפתי. אך אשתו במציאות של ווסטבאך, השחנית רוח גיגרוי, והמלוממת יאניגת מודקון, מונגת נורם והאט אפושוות המלחמות לושאן. ואולם הבעה המעמידה על כל הסטר, מתחלתו ועד סופו, והו, הקאגן, או ליתר דיוק, ייעוד קזאב. היטרנו נמשך עוד ועוד, על אותו משווה, כמו הרגת תיאנו מגייניג. ואנו וארים על מסך קרא את התהאצ'ה, שנידמה לדורותיה הצעירה שישאה האלים מיתורחש מאחווי הקלעים; וההשיה שונדמעה כאילן לרקטה מכך ותוון מושך, אין מתרשם לעולם. הצללים של אואן דריימון והמושקה של ג'רוי דלי הם בתהטל בבחנה בהזה, אבל עיריך הרשות הצעיר צ'ארלס דריינגן.

שאול שירדו

THEY ALL LAUGHED

dir: PETER BOGDANOVICH

ט – בירור מושג וביטוי נבואה. מושג: פיסור בודנובובסקי, צילום: מופקיות: ג'רוי מורפוגן ובילין נבואה. תדרוט: פיסור בודנובובסקי, צילום: רבבי מלר. מעבר וויסקי: אודר פל בול. עורךים: ויליאם קדרות ורוברט אדר. שחקנים: אודרי הפבורן, בן לאנגהה, ג'ון ריטה, קולין קאפטן, מאטי האנסן, דורותי סטרטאנן, בילין נבואה, שון פרד. אודר: 113 דלקות.

שלושה בלשים פרטויים המועסקים על ידי חברה תקירות המיתמה
שה邏יקרי גירושין, מטפלים בשתי פשיות. תשיתן קשותות בבעליהם
ההנדסנים המבוקשים עלקבות אחריו רוויותם כדי לבדוק את מהימנותו.
ההתקשרות והמעקב מתבצעים על פיו העיר ירושיק כלת, ובגורות שאוון הם צדיקים
עבורותם, מתחייבים שניים מן הבלשים, בגורות שאוון הם צדיקים
בלහיפל בה. בכדי שבעו קוראים (בן ואורה), שנוהג כבר משבחת
ומורת מחליה (קובין קאמפ) והוא הגות מזונית משובצת נפש (פאטי)
האסתן), ומול שב' בקסמייה של אשית לילויר ווינ' (אנדרי הוברוב).
החוקר הוציאו (ג'ילו דיטר) מאבד את עשתונותו ל谋אה יופיה של
החדשונה שבליפלו (דורותי טראטן) כדי כך שהוא הופך מצל
סמי למחרה גלי. הרומנים מתקדמים במקבל וכל אחד מהם מיגע אל
פרק טבעני.

איתו גריין

BORDERLINE

dis: JEFFREY D. FREEDMAN

מפרק: כיימס גלוסון תספרט: סטיב קלין, רולנד מילרן צולם: טאק פוג'ימיוטו ווד: ג'ין לינק מוסקה: גיל מלה שחנים: צ'ארלס ברונסון, ברונו קיביגי, אד אריסון, ברט רמסון, מייקל לורו, קנת מקמילן, נורמן אלדן. אורך: 106 דקות.

■ שאול שירן

TRUE CONFESSIONS

במיין: אלו נושבאים
מפיקים: אירוחין ויקלר ובורט צ'רטו טרטוי: יון וגונדי דאן ומואן
מידיען (מבוסס על קילינגן וולסיק): יורי דליי אפוד: מיקיל ווסטמור שחוקנים:
וברט דהניירו (דו ספליסיס) וברט דבלאל (תומ פוליסיס) יאלס לדרינגן (ויק מסטרדטסן) אד פלאנדס, בריס מודזיט, רוז גנגורו, סיירול
היייז אנד: 108 דרכון

זהם ספיליסי בשל מזוקן מושטרות לוס אנג'לס, מבקר את אחיו הומרו, דזמנדי בכנסיה וועידה. שבלב מטבח צהרי, בדרך ואיזוטון הבריתן, משוחה בין השתיים מושתר שכהנור נושא להוותה, והם יוכירוים עתה יחדמו לפונסייה זו. הסדר כלוי הוא מבט החודר 15 שנים לאחריו, החל ב-1948, כשהווים היה בשל שאפות הדמונו אידיוטס כהסיה' בעל עתדי מטבח, מזוקן על ארכיבישוף בכנסיה' הקאוליתן, האינזידנס של העווים מתהנוישים כאשר תום מתבלה להקור יצירתי, וצאנית, והוא מוחשיד קבלן מצלע, ג'ק אמסטדם, הנימה עמו החרופים הגודלים לרקלוטה הונסיה', והוא אף אחד הנගים עלייריים מן הזווים לנבדוח-חוון שהכחשי' מזאייה. אפסטודם, סדרויזונט, ובתורה שער שקה את עולמו במומו, הוא בן יקיר של הנסיה', ובתורה

קרען ינואר סרטוי ינואר סרטוי ינואר סרטוי ינואר

קב

חדש פסלו תשמ"א

בהתואת המוכרות המדעית של האקדמיה לсловון העברית
ערכה שושנה בהט

לטוד

גיל טבעי

מספר ימי של אדם
chronological age

ספר, המציין את גיל המוצע של בעלי הישג
מוסרים

באנגלית: age

גיל שכלי

יחס שבין גיל השכל לבן גיל הטבעי

באנגלית: I.Q. (Intelligence Quotient)

את מנת המשקל מחשבים כ"ז: גיל השכל
מחולק בגיל הטבעי כפל מאה.
למשל: ילד בן ארבע, הגיע להישג ממוצע של
ילד בן חמיש, גילו השכלי 5, גילו הטבעי 4 ומנת
המשקל שלו - 125.

מבנה משקל

במדעי החברה: תפיסה, שדם תופס את
התנגורותו לפי תגובת זולתו עליה

באנגלית: feedback

משמעות

נטיה, מדעת או שלא מדעת, לתפיסה או לנקייה
עמדה לצד זה או אחר

באנגלית: bias

נטאי

שיש בו נטייה
באנגלית: biased

מבנה: מנוטה
בלי ניקוד: מנווטה

פעולה תוקפנית במצב של לחץ, המשחררת את
האדם ממוקעה ישנה, ואין בינה לבין גורמי אותה
מוועקה קשר הגיוני גלוי.

פעלת פרקון

בלי ניקוד: פעולה פרקון

תונ דעתר: הפט צורחו כשל השע הנע, נצע, היפר, השג ודומיהם, פולם מהסרי
פ"ג, מהסרי פ"י או מנהי ע"ז, והם על דרך הבדל הפסיק, הרגיל
והכרת.

בעירות הפט הדעת מותה למ"לומר הפט הדעת לא בן במליה. פגון
הצע. נכוו רק הצע השיק. וכוכו הקרט. נכוו רק: וקרם השעה.

ופק בשבייל האקדמיה לשון העברית כשירות לציבור ע"י

בידוטן-חברה עצמאית
דקה-חברה עצמאית בע"מ
אור-חברה עצמאית בע"מ
וחם-חברה עצמאית בע"מ
שמד-חברה עצמאית בע"מ
שחשן-חברה עצמאית בע"מ

חברות

הסנה

חברה ישראלית לרשתה בע"מ

kolonu של דגמים

רובר ברסון רואו בהחלט למחקו ארון ומפותו שיסביר את יצירתו ויצאת הדופן להקל היישדי. אחד הקולונאים השנויים בזוד במלחוקת התקופתנו, שאחדים רואים בו גאון ונכאי, ואחרים – סגפן ומעמיד-פפים. הוא מתעקש לעובד בזוד, לשעות סוטים בדרך השונה בתבלית השינוי מודכם של כל עמיתי למקצעו, ולהביע דעתך קיזנויות וחוויות המועלות חמתם של לבים. אם כי היה צייד טרם החל לבים, הוא מדבר על השחתת תמונות והתרומות מדימויים חזותיים כדי, הוא מסרב בעקשנות שיטתית להשתחש בשחקנים מקצועים ומעדיף שהוא שאפשר, אולי, לכנות בעברית "דגמים" (בלען הוא קורא להם MODELS). הוא פסל כל שימוש שהוא במושיקת, ממש שפה ששה תפסת כל חלקה טוביה ואני מסיעת באהומה לתמונה. מעל הכל, הוא מתכחש לקולונע המשורתי שביעני אינו אלא העזה מצולמת, ולשלו קורא "סוט", להבדיל מ"קולונע".

טוטו-סקט-יבנה מלאה של סוטיו התח מהפשת דין ממש ככמה מן היסודות של הקולונע. אין ספק שככל מי שאפונה זו קרובה לבבון, אין יכול לעסוק בה, כיוזר או אפילו בצופה, מבלי להיות מודע לרברון. אלא שללモבה העדר, מל מה שאפשר להראות בישראל, מל כל יצידות, הם אדרעת הסוטאים החודש בסיטוטיקם: הדון למותות בחד, חcis, נלאתאוד, ומושט. בהחלט לא מספיק כדי להעניק תיאור נאמן של ברסון, הקולונע. מעוניין שטרט חמישי, האשה המתוקה, נעלם לפניהם מה חדשניים, במקומות לעסוק בכל אחד מהם בinfeld, להביא כמה קטיעים נבחרים מתוך ספר הדוחות על מהות הקולונע, שפירסם ברסון לפניהם 6 שנים, הרוחרים שבמורותם יוכלו הצופים להבחין טוב יותר בכוונותי של היוצר, בכל אחד מאירועי הסוטאים הללו.

kolonu פירשו כתיבה בעורת תמונות-נענות וקולות.

הציג-kolonu אינה יכולה להיות הצגת-במה, משום שהבמה דורשת נוכחות של בשר ודם. אבל בתנאים מסוימים, זה יכול להיותו, כרטט, שיחזור מצולמים של הצגת-במה. שיחזור מצולמים של הצגת-במה משול לשיחזור מצולמים של יצירת אמנות. אורלים שיחזור מצולמים של יוחנן המטביל לדונאטלו, או-של נורה עם מחרוזות של שריר חסר את עצמה, את העדר ואת המחר, של המקור. אין זה יוצר מאומה.

תמונה חייכת להשתנות כשהיא בא בגע עם תמונות אחרות בדיקות כפי שצבע משתנה כשהוא בא בגע עם צבעים אחרים. הכהול אינו אותו כהול כשהוא מוצמד לירוק, לצהוב או לאדום. אין אמנות ללא טראנספורמאצייה.

בקולונע, אין לתמונות בפני עצמן שם ערך, כמו שלmilim בתוך מיליון, אלא רק בהתייחסות ובקשר לתמונות אחרות.

אם תמונה, בפני עצמה, היא בעל עוצמה גדולה ומשמעות שללה, היא לא תשנה כאשר חבויה בגע עם תמונות אחרות. לתמונות אחרות לא תהיה השפעה עליה, והיא לא תשפי עלייהן. אין פעולה ואין תגובה. היא ערך סופי ומשום כך חסר תועלת במערכת של קולונען.

שני אנשים המתבוננים זה בעיני זה, אינם רואים את

רובר ברסון

העיניים אלא את המבטים (האם משומךך טועים לעיתים
קרובותך כלך בצעע עני הולת?)

פעמים מות ושלש פעמים לידה: הקולונע של נולד תחילתה בראשי ומתי על גבי הניר; הוא נולד מחדש באמצעות האנשים החיים והחפצים שבהם אני משתמש בהסתדרות ושוב נופח נשמו כשהוא מונח על גבי הסרטן; אבל כאשר הסצינות מוסדרות בסדר מוסים ומוקנות על גבי המסר, גם הקולונע לתחיה ופורה כפרחים שזה עתה הושקו.

- הרחוב, חנתת הרכבת, שדה התעופה. השם אותו לעצמר, כל אחד בפני עצמו, ואנו את השילוב בינויהם.
- על שחוקנים. השחקן אומר: "אינכם רואים ושומעים אותה, אלא את האיש الآخر." אבל אחריו ואינו מסוגל להיות בשלמותו "הآخر" הוא איינו אחר.
- היחסים שבין תמונה לתמונה, צליל לציליל, מעניקים לאנשים לחיצים בסרטים שלר את חייהם, ובאמצעות ת hollow בלחין נירה לעין, מאהדים את יצירתי.
- על ראייה ושםעה: מה שנועד לעין איינו צריך לשחר את הנועד לאוזן. אם עין תפosa כليل, הן מעט או לא כלום לאוון (ולהיפך). אדם איינו יכול להיות ובעת ובעונה אחת יכול עין וכלו אוזן.
- כאשר צליל יכול להחליף תמונה, בטל את התמונה, האוון מופנת יותר, העין מכוonta כלפי חוץ.
- צליל איינו צריך לעוזר לתמונה ותמונה אינה צריכה לעוזר לצליל.
- גירויים מיודדים לעין בלבד מרגזים את האוון, גירויים המיעודים לאוון בלבד מרגזים את העין. נצל עובדות אלה. ישר כוחו של הקולנוען שיעודו לפנות לשני החושים בצדקה מבוקרת.
- קול ופנוי. הם גדלו זה עם זה והתרגלו להיות יחדו. כשאני יודע מה אתה עושה ומה שאתה עשה מצליח – זה הי השרהה.
- חוק לדגמנים: דברו כאלו אתם משוחחים עם עצמכם. מונולוג במקומות דיאלוג.
- חיסכון: הבטח שנזהה את המקום שבו אנו נימצאים על ידי שימוש חזר באות הרעים ובאותו מיגון צלילי.
- חפיקיך איינו לזייף את הטבע. על ידי שימוש בשחקנים ותיפארות, אלא לבחור מתוכו ולחבר ייחד קטעים שהונצחו בעורת מכשיר מיכאני.
- סרטים איטיים הם סרטים שבהם כולם דוחרים ומתהווים תים; סרטים מהירים הם סרטים שבהם אך בקשי זום.
- אל תישתמש בדגמים ליותר מסרט אחד. ראשית, אמינוותם תפגע. שנית, הם יראו עצם הסרט הראשון כמי ש אדם רואה עצמו ברמאה, ירצו שאחרים יראו אותם כפי שהם רוצים להיראות, יכתבו לעצם מישמעת מסוימת וייאקרו לשואם עצם, כדי לתקן את הופעתם.
- צינה מצולמת מספר פעמים היא כמו ציור או רישום, שהציזיר חזר אליו שוב ושוב, בכל פעם עם גישה רעננה, ובכל פעם מתפרק קצת יותר אל האמת.
- המילה הפוצה ביותר, במקום הנכון, זהרת בוגה יקרות. וזה הזרר שציזיר להעיר מן הקולנוע.
- על דוגמנים: העיקר הוא לא מה שם מראים לי אלא מה שהם מסתירים מפני ובמיוחד מה שאינם יודעים שנמצא בתוכם.
- הקשר בינוינו: טלאותיה, ניחושים.
- לדגמנים: "אל תהשبو מה אתם אמורים ואל תהשבו מה אתם עושים". כמכון: "אל תהשבו על מה שאתם אמורים, אל תהשבו על מה שתם עושים".
- על אמרת ושקר: בתרבות בין אמרת ושקר, האמת מבילה את השקר, השקר פוגם באמינות האמת. אם שחקן מעמיד פנים שהוא מפחד על סיפונה של אניה אמרית שטופעת בסערה אמיתי – לא נאמין לשחקן, לא לאניה ולא לסערה.
- על מוסיקה: בלי מוסיקה לליוו, לתמיה או להדגשה. בלי מוסיקה בכלל. (מלבד מוסיקה מכלים הנראים על המסך).
- אל תניח לרקע (שדרות, גנים, פיכרות, רכבות) לספג לתוכו את קלסטורי הפנים שאתה מליבש. עלי.
- בצילומים: מי שמסוגל להסתפק במינימום יידע לעבוד עם המכסמים. מי שיכל לעבוד עם המכסמים לא יידע להסתדר עם המינימים.
- בצילומים: הימץ להתרשומות, להתחושים, בלי התערבות של אינטיגנציה שהיא זורה להתרשומות ולתחושים.
- אין צלם ולא כותב תסריטים. שכח שאתה עושה קולנוע.
- פס הקול המציא את הדמה.
- נושא קטן יכול לשמש עילה לשילובים מעמיקים ביותר. המנע מנושאים גדולים מדי או מנוכרים מדי בהם אין מה שיוזיר מפני סטייה מן העיקר. או טול מהם רק מה שקשר לחיך ולסיכון שצברת בהם.
- על תארה: דברים נראים ברור יותר לעין לא מושם שהם מוארים יותר, אלא בזוכות הזווית החדש שמנה אני מתבונן בהם.
- הצב זה הצד וזה דברים שלא הוצמדו אף פעם וכאיו אין להם נתיה לחיות צמודים.
- מילה אחת או תנועה אחת, שאינם במקום הנכון, מפריעים לכל השאר.
- שחן מוכחה לצאת מדי פעם מtower כדי לראות את עצמו מגלים מישחו אחר. הדגמים שלו, ברגע שייצאו מתוך עצמם, לא יידעו כיצד לשוב פנימה.
- ארגן מחדש איננואמת מה שאתה שומע לך שאותה שומע) של

המתמודד עם הז'אנר, גם לומר משחו ולהצדיק את מעשייו. אם קומדיות צרכיות להצחיק, סרטי אימה להפחיד, סרט המתח למתחות, הרי סרטי המלחמה צריים, במיוחד בתקופתנו להצדיק את עצם קיומם. מאחר ומקובל על הכל שמלחמה זה פסול (חוץ מכמה מקרים יוצאי דופן כמו הכותמות הירוקות של ג'ון ווינן), מי שעושה סרט על מלחמה, חייב לומר עליה משחו רלוונטי, אחרת מה הטעם שעשה אותן לאביה, כמו לכל הביעות, יש כמה פיתרון אפשריים.

● האפוסים

פיתרון אחד: הצגת המלחמה כמייגן'דאווה אידיר מימדים, כמעט כמו מישק שחמט, שבו כל כל הום ייחידה שלמה. וזה נסין לשחרור היסטוריה בקורסים גדולים, לפעמים תוך כדי היישנות על רומנים עבריינרים, מפורטים ומפורטים, כמו מלחמה ושולות של טולשטי, או היום האריך ביותר של קורנליוס ווייאן. יוצרי הסרטים הללו מבקשים לסקור את כל הצדדים המעורבים במלחמה, מן הפרט הקטן ועד לתנועות צבאות שלמים. הם עוקבים אחרי התפתחות האירועים

"סרטי המלחמה הם ז'אנר קולונuai בעל אפשרות בהתי מוגבלות", אמר פעם הבימאי הוואד הוקס שהיה מנוסה מאד בנידון; ובימאי אחר, מנוסה עוד יותר, ג'ון פורד, המשיך אחוריו: "דווקא משום שהוא ז'אנר בעל אפשרות בלתי מוגבלות, הוא סגור מאוד. אתה צרייך לדעת איך לבטא את עצמן בצורה ברורה, שאם לא כן, מוטב שלא תעשה סרטים כאלה. במחשבה שנייה, אולי כדאי שתלא תעשה סרטים בכלל ותיפנה לעסוק במלאכה אחרת, תחגייס לצבא, למשל". בהחלט אימרה הולמת לפורדר, האיש שהיה אורה לסרטי התעודה המרשימים ביותר על מלחמת העולם השנייה, ואשר הגיע לדרגת אדמירל של הצי, בשירות המילואים שלו (כדי לא להזכיר את חמכתו המטורית העקבית ואתינה בזועע הצבאיות של ארצות-הברית).

אכן, אין ספק שהז'אנר הזה מוציא מגוון עצום של גישות אמנויות לפני העוסקים בו, וכך יכול להתאים לכל תפסה או השקפת עולם. עם זאת, הוא מעמיד בפניו היזר בעיות אשר לא יתאפשר להנתק מהן כלל, כאשר יעשה סרטים מסווג שונה. כי סרט מלחמה אינו דורש רק טיפול לוגיסטי של תיכנון השיזור, מחקר היסטורי, תקציב, כח-אדם ועוד. אלא שנותך לכך, צרייך הוויזר

דרק בוגארד וטום קוורטני בימינו ידעו של גוזף לוסי (1964)

מזהם דבאי חכמי היבטי
כח מחרשה 500 מטר

WANTED!

טל חוש
טל גיא

DREAM
EVERY MOMENT

TEL: 03 734847

מכור קשישים, בכלי רוגע,
שחקניז'ית ושחקנים
לתקפירים קטנים.....

A 100% IFF

EVERY MOMENT... (in pre-production), a captivating film combining powerful action, international intrigue, tender human emotion and a view of the future through the eyes of the past.

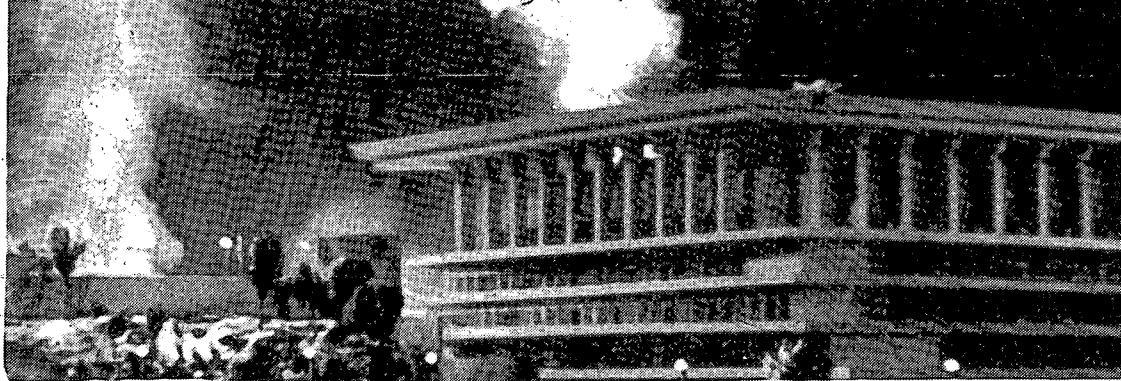
EVERY MOMENT...

A FILM BY SHABBI LAVI

tel: 438880

434847

! סוף

ירוגי' ס. סקוט בתפקיד גנרל פאטון משיק כוס עם גנרטル רוסי בסרטו של פראנקלין שאפנער, פאטון

פרשא אמייתית מילחמת העולם הראשונה, שבה הוצאה של שלושה חילים להורג כדי לחפות על מישגה של מפקדיהם; וג'וח' לוסי עשה סרט מועזע על עיר שנידון למוות מסוים שהעוז לפחד, בסרט ושמו למן ידען.

● בין גדרות תיל

סרטים על מהנות שבויים שייכים לסוג הדרמות של המרחב הסגור, הקימות לאו דוקא בהקשר למילחמה. אבל הן מחריפות שבעתיים, כאשר המלחמה ברקע. סרטים אלה יכולים להיות קומדיות (סטאלאג 17) או טראגדיות (הגשר על הנהר קווא) או משלים חברתיים בリיחות נזונות (הבריחה הגדולה), כמעט לא נותר דבר שלא ניתן להקשר עם מהנה שבויים ננקודות מוצא, אפילו סיפור אהבה בין אדם לפירה (השבוי והפרה של הנרי וונאי).

הפער החברתי שבין השבויים השונים עשוי להיות המרכיב המרכזי בסרט זה, (חלק עכברו) אבל נדמה כי אין כמו בילי וילרד בסטאלאג 17, המוקיע את הנטייה לשפט אנשים לפי מעמד החברתי – נטייה שכמעט ומדביקה גם את הצופים, ואין זנוח באשלייה הגדולה כדי להצטער על קר שבני מעמד שהוא קרובים יותר זה לזה, גם אם הם שייכים למחלנות אויבים, אשר בני מעמד שונה, השווים לאותו המנהה.

טכנית לפחות, רוב הסרטים הללו מצטיינים בכך שהם סרטים גברים. במיוחד, וזה עצם תוכנה המאפיינת את רוב סרטי המלחמה, שביהם ניתן לשלב מדרוכות יחסית שונות ומורכבות בין בני מין אחד: יריבות אמיצה, תלות הדדית, אדונים מול משרותם וועוד. המיסגרה הסגורה שבה מתנהלים סרטים אלה מופיע שרת, כמובן, לחוד את כל המרכיבים עד לשיאם.

● המלחמה היא לגברים

הדרך הקלה ביותר להשתחט מקבעת عمדה מוסרית כלשהי, היא האציג המלחמה באמצעות מיצעי גבורה עילאים. רבים מסרטיו של אודי מרפי (שהיה גיבור לא רק על המסר אלא גם במילחמה) נשאו אופי

בכל המישורים גם יחד עד לנקודת השיא, ואף עומדים על התוצאות. המכשלה העיקרית של סרטים אלה היא ריבוי הדמויות הממלאות את מירכם העלילה והקשוי להעניק טיפול רציני לכל אחת מהן. לכן, על פי רוב, הצד האישני בסרטים אלה הוא שטחי ומוזג. אם כי תמיד ישנו יוצאי-דופן, כמו אקירה קורונסאטו, שהציג בחיקת פאקטו – להתגברך הנ על הצד החותמי הראו-תני, שבסוג זה של סרטים, והוא על האיפון של הדמיות. אולם גם כאשר אין התוצאות מושלמות, או אפילו בונדי-ארצ'וק בהנעת גודדים במילחמה ושלום, או מהפירות של הפרטים ההיסטוריים המזוקקים המובאים למסך על ידי ריצ'רד אטנבורו, בעוזת עשות כוכבים בקשר אחד רחוך מרי.

● המלחמה כאבוסורד

דוקא אפס מלחמתי גדול ומפואר, הגשר על הנهر קווא של דיוויד לנין (המושג בימים אלה בהכרנה חזרה בישראל) מצבע, ברפליקה האחורה שלו, עלoko המנחה סוג אחר של סיורי מלחמה. באותה רפליקה אחרונה, ניצב הרופא ממחנה השבויים (השחקן ג'ים דונאלד) נוכח הטבח ומבטאת את ההלם בשתי מילים: "אייזה טירוף". ואמנם, הצד המטורף והאבסורדי שבמלחמה פיתה רבים להציג אותה כמעשה איולות, לעיתים מטופש, לעיתים מגוחך, לעיתים חסר טעם, תמיד מקאברי ובוסף של דבר עצוב. זה יכול להיות מצחיק עד דמעות, כמו הטירוף המשתולש של האחים מאורקס בחיק ברוזו, כאשר התהങחות האבסורדיות של הרבי עיה, נראה: כשפוייה וכביבול, שלAMILHAMOT וקראה אידיוטיות, בין הנורמלי, כביכול, שלAMILHAMOT וקראה אידיוטיות, בין מדיניות דמיוניות, הדומות להפליא למידנות אמיתות.

דוקטור סטירינגןLAB של טעוני קובריק מציג אפס-רות אחרית של התבוננות במלחמה, היוצאת מהנחה יסודית, שככל דבר הנישמע הגוני בפני עצמו, הופך לפארודיה נלווה בקונטקט שלDDR-IMALHAMAH. גנרט-ליים מעריקים בוובש ש-50 מיליון קרבותם הם סיכון אפשר: נשיאים מג mammals בטלפון האודם, גורל העולם מופקד בידי מפקדים היסטוריים המשוכנעים שהאויב נוטל מהם את כח הגברא, טיסים מוטוממים.شمתקים בפצצות גרעיניות כאילו היו אקחיז צעצוע, ומזרנים מטוטפים המשחמים להקריב את העולם כדי להוכיח את ניצחון המדע.

מאש של ווברט אלטמן המדבר אמן על מלחמת קוריאה אבל מתכוון לויטנאם, מציג אול' בצורה משעשעת את עולותיהם של מנהחים צבאים בבית-חולים זהה, אבל כל מי שעיניהם בראשו, יקפא לו האזוח על השפתיים לمراقب בית-המטבחים חסר התכליות שנחשף בפניו.

בעצם, קשה למצוא דרך שבה המלחמה לא תיראה נלווה. סרט כמו זהחו לבן בצביעים שבו הcoresים של הטרפחים מכילים בכוכשים של הגרמים וחוזר חיללה, ביבשת אפריקאית שאינה יודעת כלל על המלחמה, הוא דוגמה קיונית לכך: אלא שהמלחמה היא לא רק נלווה, אלא גם מפחידה ומפלילה קרבנות חינם. סטוני קובריק – שוב הוא – הצליח להוציא מן הכלים את הטרפחים כאשר שיחזור על המסר בשבי תחילה

קיירק דגלאס' בשבי מלחמה של סטנלי קובריק (1958)

צית וכל מה שקרה אחרת. גל הרטים האנטי-מלחמותיים המתייחסים לאותה מלחמה עלימה ראי' שנאה בולט בהומאניזם שלו, בין אם מדובר בסרטו של לואיס מיילסטון במנוער אין כל חדש המבוסס על ספרו של ארי מרודר ומאדק, בסמל וויל ש' הוורד הוקס, בהכחף שיק של צ'ארלי צ'אפלין, או במילחמה הנדרזה של מרודר מוניצלי. ככל יוצאים מנקודות חפירות האדם הקטן, הנישק לא רחים במילחמת חפירות אינטנסיבית זו, שאך אחד בעצם לא הבין את טעםها ואת מניעיה. בכל אחד מסרטים אלה מודרך באנשים טוביים ההופכים, בכח הנטיות, לרוזחים (וירק-המסרב לחיות בבני אדם, למרות היתו צף מומחה, משתכנע לעשות כן כאשר הוא מבין שיש בידו להציג את חבירו) – ובחולק מהם יש מידת ניכרתה של מרירות ועיפויות, גם כאשר היא מסתתרת מאחוריה מה שי יכול לעשות ברגע הראשון רושם של הומור או פולקלור.

אין בכך כדי למצות אף חלק קטן מכל מגוון האפשרויות של סרטים מלחמה שעשו בעבר ועד ייעשו בעותדי. אפשר אולי כל קושי למלא עוד עמודים רבים – בדוגמאות של סרטים מלחמה, כל אחד שונה מרעהו ולכל אחד תפקידו – ונוכח, סרטים שנעודו לעודד את האמצץ המלחמתי, לפני המלחמה, או להזכיר את הרקע לשובם של החימר הביתה, אחרי המלחמה, סרטים המציגים את תוצאות הלווי של המלחמות, ועוד דוגמאות אין סוף. כי תהיה דעת הקולנוענים על המלחמה כאשר תהייה, ובאריך יותר, הם מאמינים שהוא הצגה הגדולה והמרתקת ביותר בתבל. אך לא היו מקדושים לה סרטים רבים כל כך.

■ שאל שידרו ■

כמה, וחלק ניכבד מן התוצרת של תקופת המלחמה והשניים שמיד לאחריה, עדיין אימצו גישה זו. ככלمر, ברור היה לכלם שהמלחמה היא גיהינום, אבל זה נראה חשוב פחות מן העובדה שבכבוד הסרט יודע להשתדר בה טוב כל כך.

השניים האחראות הביאו שניים גם בגישה זאת. דוגמה בולטת היא טטר הגבורה של סט פקיןפה, על חיילים גרים מלחמת-הזרוטיס, שחלקם נלחמים מזור מנייעים פאטריוטיים, חלקם למען התהילה, וחלקם ממשום שהם מנסים למלא את המוטל עליהם בדרך הטובה ביותר, ובכל אלה לא הישאר בחיים. גיבוריו של פקיןפה הוא מושת הדרישה ואילו הנבל, הניצב מולו, הוא קצין המנסה להיבנות מעשי הגבורה של הזולות. המלחמה היא חופה, ועزم ההישרדות ממנה, בכל דרך שהיא, ניראית בעיניו של פקיןפה קרואיה לעיטור של גבורה. בדיקה זו של התנהלות האדם בתנאי מלחמה, המוכירה סרטים קודמים כמו תקפו של רوبرט אולדריי' או אנשים בעלייה של אנטזוני מאן, נסיוון לראות מה גורם לאדם להיות גיבור או פחדן, לעומת במיבחן או להיכשל בו.

● המראה מעמדת הפיקוד

דרך אחרת לדאות את המלחמה, היא לאמץ את נקודת ההשקפה של המפקד העומד בראש הצבא. ביגוראיפות רבות של גנרים, אדמירלים ומצבאים לMINIUM מנוסת להסביר את המבנה הנפשי ואת המנייעים המשפיעים את אלה הקובעים את גורל הקרבנות על המפות שבחדר המלחמה. על פי רוב, מצטיינות ביוגראפיות כך שהגיבורים יזכה בהם לנושא, או שיננו האירועים כך שהגיבור יזכה בהם לחלק הטוב ביותר. לשם כך יש לאמץ גירסה היסטורית שלא תיפגע בקרקטו: סרטו של ג'וינ' טריג'ן על מקארתור הוא דוגמה אופיינית לכך. אפשר כמובן לכלת גם בדרך אחרת, כמו פראנקלין שאפונ, שיצא לטפל בדמותו של גנול פאטו. בעורת מיבצע וירטואוזי של פרנסיס פורד קופולה. בעודם שכתוב עבורי גירג', סי. סקוט-בתפקיד הראשי, הצלחת הסרט להציג מפקד צבא שהוא גאון, מוכשר להפיח רוח קרב בחיליו, אבל הוא גם אפריסי, עקשן, ואפשר להטיל ספק, לעיתים קרובות, בצדkanות המופלגת. יש כאן טיפול באדם גדול, על כל הביטוי, החיבורים והשליל' ים, וזה أولו הסיבה שהסרט יכול לעניין לא רק את המשוגעים לאסטרטגיה צבאית. אם כי אל לשוכח כי דוגמת סרטים רבים מסווג זה גוטה גם פאטו להקדיש את כל מעניינו לדמות הראשית ולהפוך את היתר לבובות עז', אפילו אם מדובר בדמות בעל משקל היסטורי נכבד כמו זו של גנול עומר בראדלי. אלא שכוה טיבם של סרטים אלה – הגיבור בהם גדול כל כך, עד שאין מותיר מקום לכך אלא לצילומים בלבד.

● המלחמה שלא שמה קץ לכל המלחמות

כאשר הסתימה מלחמת העולם הראשונה, נידמה היה לאנשי האומה ביותר שידע העולם,>Show, היה היתה החוויה הטרואומטית כזאת. תחוור שנית, כמוון שהם לא רק התחזקן שווהה כזאת. שnierה להם אז כשותה, עושה, חיים רושם אלא שמה שניראה להם אז כשותה, בהשוואה לגרמניה הנטה' של מלחמת אבירים, כמעט, במעט, בהשוואה לגרמניה הנטה'

מלומיאר ועד ימינו (פרק ב')

ראשית הקולנוע הסובייטי

ובמיוחד למכשיר הפלא והחשוף את הדמות הניסתרת, הדRAMATIC וההיסטוריה של העולם – הלא זו מצלמת הקולנוע. הסרט כולם מוכרכ בmmo תשבץ, מצילומים בעלי משמעות שונה, שצולמו מכל הזווויות האפשרות, כאשר כל סצינה ניחנה בעוצמה מלאה, וכולן מתחב' רות יחיד בערכיה בלתי-שיגורית, כיאה למני שטען כי "המציאות נוצרת תוך כדי ערכיה". סרט זה המשגנעת ביחסים את הדוגמה המאלפת ביותר והמשגנעת ביותר לגישת קולנועית שהיא אהודה ביותר גם בימינו.

באחת מההדורות של יומן קינינ' פראבדה בשנת 1923, כלל וורטוב סרטון קצר על הצגה של תיאטרון פרולטקרולט. את הסרט הכנין אדריכל צער, שעסוק באותו הזמן בציור ובכינוי תיאטרון, וניסה בראשונה ידו בכימי קולנוע. שמו – סרגיי מיכאילוביץ איזנשטיין.

פרצתו של איזנשטיין לעולם הסרטים הייתה מהירה, מושחרת ובלתי מעוררת. בניצול מלא של השכלתו הרחבה והמאゴנת, בשילוב נדיר של דמיון פרע עם ווש הומר בריא, באיזון מופלא של התהלה-בוח וחויניות הפראיים עם המשמעת הפנימית החמור. רה, האצילה איזנשטיין להפוך תוך זמן קצר לסמל הקולנוען הכליליקול, השולט על כל המרכיבים הרכבים של האמנות שבה הוא עוסק. התיאוריה הבסיסית שלו, המדוברת על "קולנוע אינטלקטואלי", משמשת יסוד לכל יצירתו, ומ坦בסת על עקרון "עריכה של גירויים" (תירוגום לא מדויק למושג שצרך להמחיש הצמדת סצינות שכל מהן יוצרת גירויים אינטלקטואלי שנגה אצל הצופה). השפה הקולנועית נוצרת, לפי השקפת איזנשטיין, לא על ידי היצלים הניפורדים כשלעצמם, אלא על ידי הצמדותם יחד. הערכה מהוות את התהלהך העיראי של היצירה וסרט קורות, למעשה, עורך וגידם ליד שולחן הערכיה. כך ניתן ליצור מציאות חדשה על המסר, ולהעניק צורה ותוכן לחמרגלים שבפני עצמו הוא חסר ממשמעות.

השביטה (1924), סרטו הארוך הראשון של איזנשטיין, מהוות דוגמה אופינית לתיאוריות אלה. אם כי אין מגובש עדין סופית וייש לעיתים פיצול מוגזם של מרכיביו, הסרט הוא מהשה של "קולנוע האינטלקטואלי". והוא סרט תיאורטי לא על שביתה מוגדרת כלשהי, אלא על רעיון השביטה באשר הו. איזנשטיין מציג בקפדנות רבה, ובמבנה דראמטי מכורק היטב, את המיכאנזים שמאחורי כל שביתה. אמן יש כאן עיריב מגזם של גרטסקה ופאטטייר, של פיטוט וקומדייה, והגירויים האינטלקטואליים מתחברים יחד. לעיתים במערכת אבסטרקטית מדי, אבל השביטה הוא ללא ספק גרען שמננו התפתחה מאוחר יותר כל יצירתו של איזנשטיין.

ואכן, רק שנה אחת בלבד היה דרכה לו כדי להגיע לבגורות מרשיימה. בשנת 1924 עשה את אנית הקרב פוטיומקין הנחשב עד עצם היום הזה לאחד הסרטים החשובים ביותר בכל תולדות הקולנוע. בסרטה הזרמה

ונגנים לראות בהכרזה על הלאמת כל אמצעי ההפקה בברית המועצות, את תחילתו הרשמית של הקולנוע הסובייטי: אבל לקולנוע הרוסי שכבר חי לפני 1919, הייתה מסורת איתנה למדי. כמה יוצרים עצמאיים בתקופה הצארית, כמו פרוטוואנוב, יבג'י באואר או לאדיסלב סטודוביץ' (חולץ סרטי הנפשה), הוציאו מתחם לדייהם סידרה של סרטים כמו פיקدام, מלחמה ושלום, האב סרגיי, קוזאולה, או סצינות מחיי הזרקים (סרט אנטזיה). שלא נפלו במאומה מן הרמה הממוצעת של הסרטים האירופיים והאמריקאים באוטה התקופה. הכרזות 1919 העניקה לתעשיה הסרטים מיסגרת כלכלית וארגונית שלא הייתה דוגמתה, באוטה התקופה, בשום מקום אחר בעולם. מובן שהמטרה הראשונה והשובה ביותר של שמאורי ארגון מחודש זה של התעשייה והלאמתה, הייתה מטרה תעומתית, כאשר הסרטים נועד להציג ולהפין ברכבים את הישגי המשטר החדש. הקולנוע, שנלין היה עד במיוחד לחשיבותו, היה צריך לשמש במה להחזרת רעיון המהפכה וככל בעל עצמה ניכרת לשיכון המונים. בין הקולנוענים הראשונים שגיסו לשירות התעשייה, הייתה הסובייטית היה גם דז'ג'ה וורטוב, עורך וצלם שלמדו את מלאכתו מתוך הנצחה הקרכוב של המהפכה בשנים 1920–1919. באורה מוזר ביותר, הפ פעל מיפלא זה, שהתמחה במלאתה הקולנועית האירופי. וורטוב היה קנא של "התודעה המצולמת", השולב בתכליות כל נתיה ספרותית של הקולנוע וככל תלות בתסרייט, בנושא, בשחקנים או בכלל מה שקשר למשמעות החיים כמו עבודים, לא עבודים, תירוגומים בהצגת החיים כמו שהם, לא עבודים, יותר מאשר מן האמנויות ושפוצרים. המציאות החשובה הרבה יותר מן האמנויות והתקפיך הייחודי של הקולנוע, לדעתו, הוא להביא מציאות זו אל המסך. בשעה שנחן את המחוור השבעי של יומני הקולנוע קינינ' פראבדה (קולנוע אמרת), פיתח וורטוב את תיאורית "המצלה כעין". עיקריה של תורה זו – ניצול יכולת האנאליטית של מכך-יר – העין הרואה, רושמת ומרשת את המציאות כאילו הייתה יוצר חושב. לדעת וורטוב, העין הכליליקול של המצלה, מסוגלת בדרכה התיעודית, להציג מציאות חדשה, העולה לאין שעור על כל מה שמצוות הקולנוע העילתי. כל סרטו, החל ביוםנים השבועיים, ועד לסרטיו הארכומטיים החלק הששי של הטולום, שלושה שירים על לנין ובמיוחד איש עם מצלמת הקולנוע מהווים מעין בשורה מוקדמת לקולנוע האמת התרבותי של שנות הששים והשבעים, או של האסכולה "האובייקטיביס-טי". האmericאית של אנדי ארהול.

האיש עם מצלמת הקולנוע הוא פואמה חזותית של המציאות הסובייטית, שיר הל המוקדש לחיים, לדעם

גוגקי, ומשתמש בדמות יציגית אופיינית, שנעודה לסמל מצב כלשהו יותר, גם זאת לפי עקרונותיו של פודובקון שתיאר גורל של פרט והתוכן בגורל של עם. הוא נקט ערכיה דינאמית, בהשראת חזותית ששבה מציירים מפרוסמים, ובדים מיטים פיזיטים רכיבים. אולם האקספרסיבוניסטים, מרכיבים מיצירותם של הרגשות שבת מעלהו העיקרי של הסרט היא בעוצמה הרגשית שבת הוא משפייע על הצופה (בסצינות כמו הפרשה של הלגים או ההגנה הגדולה של הפועלים) ובפרק העמוני עמוקו תרומה חשובה שניים מן הבולטים בשחקנים הסובייטים באותה התקופה, וזה באדרנוובסקייה העמוקה המKENKA, ואילו באטאלוב.

שלא כאיזנשטיין, פודובקון העירך מעד את תרומותם של שחknim מקטעים. בסערה מעל אסיה (1927), הוא בונה, בעוזת ואלדי אינקיינוף את דמות האיכר המונגולי הבהיר והברברי המגללה בתוך עצמו את החותעה של אדם המתרדנד נגד מבנה החברה. הסרט המכיל סצינות בעלות יופי פלאטי ניכר, מגלה לקולנוע הסובייטי את הפוטנציאל הגלום במרחבים הפתוחים, את המשמעות של חוות בחיק הטבע – מרכיבים שעתידים להיות חשובים ביטריבורם של אלנסנדר דובז'נקו.

דובז'נקו, המכונה "הביבאי האיכר", הוא המשורר

הגדול של הקולנוע הסובייטי, בן איכרים אוקראינים

שפתח לעצמו מסורת כפרית המתנורת מכל אידיליה

מונייפת, ביום דובז'נקו בשנת 1930 את אמתה, סרט

פוטוי שהתקוו, אמן, לתאר את תהליך היצירה של

חקלאות קולקטיבית בברית המועצות, אבל הוא הרבה

יותר מה – שיר אהבה לטבע ולאדם המהווה חילך בלתי

נפרד ממנו.

ספגחוון, חושניות, טראגי ומרשים, אדמתה הוא

סרט הנិזון מייפוי של עולם שבו החושים היסודיים של

האדם וביטוייהם ברגשות של אהבה, شيئا, קינאה או

אכזריות, אמירותים בזורה. הטעע אינן רק חילך בלתי

נפרד מן החוויה האנושית, הוא זה שמעצב את חייו

האדם ואת גורלו. בכל התקופה הזאת, שהיתה עד עצם

היום הווה תקופה שהיא של הקולנוע הסובייטי, אדמה

הוא הסרט בעל התנועה הפיזית המרגשת ביותר.

■ פטן ראו

זה, שבו התבקש הבימאי להציג סצינות מההפקה 1905, לרגיל יובל 20 שנה מההפקה זו, היתברר בaczora שאינה מוטלת בספק שאפשר לשלב אמנות ואידיאולוגיה גיה כך שאף אחת מן השתיים לא תסבב מרעתה. איןית הקרב פוטויומקין בנווי לפי כל כליל הדוראה מתרכזות בתוך 24 שעות. הסרט מתוכנן בקפדנות עילית עילאית, תוך שימוש בנוסחות ובבדפוסים כמעט מתמטיים והוא משתמש עז היום מופת לייצרה שבה אף לא זווית צילום, מרכיב בתוך תמונה, תנועה של המצלמה, ופרט בתורה, הופקדו ביד המקה. כל מרכיב בחומר המצלום מצ庭ן בעוצמה ביופיין כמו רגילה וביפוי חזותי רב. סצינות מרהיבות ביופיין כמו יציאת האניות מנמל אודיסאה או הלהוויה של המלח שנרצח, משתלבות במראות יוצריו הilm, דגם סצינות המדרגות המפורסמת או דיכוי מרץ המלחים. על האנניה. צילומים כליים המוצמדים לצלילמי הסרטים קטנים (כמו עגלת התינוק המתגלגת במורד המדריך גות, אריות האבן שכайлו מתחוררים לחים, משקפיו של רופא האנניה), כל אלה מוכאים יחד במבנה קולנועי מושלם, שבו ההגין והרגש משתפים פעולה עד לפרט האחרון. הרטוריקה והמשל, הטרוגני והפיגמי, הכח והעדנה, כל אלה יוצרים על ידי קיומם ייחודי והצחים זה מול זה את את היצירות המרשימות ביותר של הקולנוע.

שעה שנייה הקרב פוטויומקין עדין מכ גלים בעולם הסרטים של התקופה, הופיע על המסך יצירה חדשה וייצוגית לא פחת של הקולנוע הסובייטי. פודובקון, תלמידו של לב קולששוב, עשה נשינויים קדרים (קצתה השחמת ומינאים המה) לפניו שבים את האם. בהשוואה לאיזנשטיין, היזה זהר יותר, נועז וחוזה, לא הפליג בניסויים סיגנוניים במידה שווה. לקודמו והעדיף מבנה דראמטי איתון שבו כל "לבנה" מוצבת היטב במקומה. הוא לא אילתר אף פעם, הכה קיים – ומתוכנן מראש – לא לדי שלוחן העריכה בלבד אלא כבר בתסריט. התנאי החינוי והחווב ביחס לצירית סרט טוב הוא מבנה דראמטי נכון ויציב – טען פודובקון – עם התפתחות עלייתית, עם דמיות מושרת – טוות היטב, וכל זה חייב להיות מתוכנן לפחות חihilat ההסרטה. "תסריט הברזל" הוא הסיסמא של פודובקון, וסיטיו הם דוגמה היה לך.

האם מבוסס על רומן בעל אותו שם, של מקסימ

ארקיע מזמין

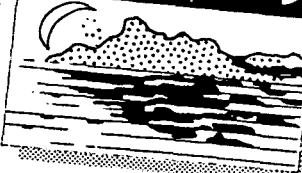
שם חביב אלת

מרץ 82
2202

שי זה כל מה שמשלים,

ואת כל זה מקבלים:

חין טויל לשארם

או מכונית
צמודה חינם

אורטוביאנקי או פיאט 127
שלכם למשך 3 ימים. אתם
משלימים רק דמי
קילומטראו

(ל-2 משתתפים לפחות).
במקרים הטיטול לשארם).

אפשרות לרכב גדול יותר או
הארכה בנסיעה נחיה.
בפוחת הักษורת רכב
להגעה מעל גיל 23, ובעל
רישון בתוקף שנה לפחות.

* מחיר עיקשת הנפש.
למשתתף בדור וגיא
ס 1 למץ ועד וצ' למרץ

ליום אחד באוטובוס
תיירים בלבד מודרני.
נסעה לאורך מפרץ ים-סוף
גביעות, דיזוזוב, אופירה -
שארם א-שיין העיר
הדרומית ביותר.
מפריצים קסומים, איי
סנפיר וטראן...
עלם מת מיין היפה
בעולם...
הוזרו לפני השמיירים!

כימים (בלילות)
באלת

במלון 3 כוכבים:
אמריקנה או
בקעת הירח.
בלון

4 כוכבים:
קידר.
נפטון, גלי אלת
או הסלע האדור.
הספה - 239 ש'
כל התקופה.

ארוחות בוקר כדי המלך

טיסה לאילת
הלוור וחזר

מתל אביב או ירושלים.
אפשרות לטיסה מהיפה
בתוספת מחיר.

משך הטיסה כשבעה.
ואתם נהנתים אל המשך
והם הכהול.

חיגגה בגילאלומית של
אלפי טיסות סקנדיניבים,
గרגנים ואנגלים שובילו את
תכנוניותה של אילת בחוות.

arkia
ארקיע

הרשות בהקדם בסניף ארקיע: ת"א-נופש: 03-413222-3-4-5 עסקים: 03-426262
ירושלים: 02-225888 חיפה: 04-643371 נתניה: 04-23644 053 ובכל סוכנויות הנסיעות.

קו תועפה ישראליים בעמ

חולצין אונימציה בארה"ב 1900 – 1929

ובנושא אחר – שאמוס קולהיין, מי שהפרק לאחר מכן האנימציה בפאראמונוט, מספק: "היהתי היוצר המוזר של הסטודיו. קודם כל, נגתי לקרוא ספרים בהפסקות צהרים – היהית צדוק לראות את מבטי התדרמה... וכשפלתתי פעם שניני לומד בקורס לאמנות, לך אויה אחד האנימטורים הציה ולחוש – אל תלמד את כל החרא הזה, זה ייבש אותך..."

באותו עניין מספר איזודור קלין על הציר השויצרי אלברט הורטה: "הוא היה האמן היחיד היחידי בינוינו... כל פעם שאלפין הוזקק לציר ריאלית, הוא קוראים לו... עם הלימודים שלו באירועה הוא ידע מה זו אמנות אלא מסהר... מול רע". אמרה אוד כל האמת. היכלים לייצור אישיות/נסירות/אמנות. כדי ליצור קנה-מידה נכוון להערכת סרטן האונימציה של "התקופה האילמת" מובאות הנקודות הבאות בlijivoו כמה סיפורים מצוטטים.

● אף סרט לא היה אילם. כל אלום מכובד החזק תזמורת זריזות-אליתורם. ● הסרטים צלמו, והוקנו במחירות שונות; בין 16 ל-22 "פרימס" לשניה (לעומת 24 הימים).

● כל סרט היה מרביב קטן במערכות בידור

עמוסה: הצגה, סדרת סרטים או יומן חדשות.

● התקציב לסרט היה דל מאוד, החירות פרועה,

וקבלת הזמן לסדרת אונימציה חייבה את האולפן להפק סרט בכל שבוע.

● ואל באורה פתח את הסטודיו המסתורי הראשו-

לאונימציה, עם ביל נולן והקריקטורייסטים נגורי לה

קאהה ופרנק מוז. שלושתם "נחתפי" על ידי אל

העתונות ויליאם רנדולף הרסט, שפתח אולפן מתחילה.

● "חטיפת" אונימטורים על ידי אלפנס מציגין,

מעשה שגרתי. מספר גודים נטויק, אונימטור מציגין

שיצר את בתיהם, שלגיה ודמויות נשיות רבות

אחרות: "הMdids. היה חדש. כולם היו מהתלמידים... רוכם

בני עשרה, עם מעט רקע של בית ספר לאמנות או סתם

כאליה שאבבו לציר... היה יכול להכין את כל

האונימטורים האמריקאים לקרון רכבת בודד והין

נשאים לך מספיק מושבים ריקים... אונימטור פעל

המושך בסטודיו היו תקופות שכמעט בכל שכוע היהת

מקבל הצעת עבודה מסטודיו אחר".

תכנית חולצין האונימציה האמריקאים, על שלושת חלקיה, מהווה מעין אנטיקולופדייה וטוא של "מי ומ"י" בתחילת דרכה של האונימציה, בעיקר המשחרית. ריבים מוצרי הרטים הכלולים בתכנית התחנכו ב-1928-1929 לארוחת ערבית חגיגית, בניו-יורק, בירת הקולנוע האמריקאי אז. הארוות נערכו לכבוד ינזור מקיין, האדם שאחזרו הערכינו כמורים ורבבות. מקיין, קריקטורייסט "אונימציה צריכה להיות אמנות. כך תפости אותה תמיד... אך אתה חברה הפכתה אותה למסרך... לא אמנות אלא מסהר... מול רע". אמרה אוד כל האמת. תוך פיתוח הבסיס לתעשייה ולהפקה רוחנית, הצלבו היכלים לייצור אישיות/נסירות/אמנות. כדי ליצור קנה-מידה נכוון להערכת סרטן האונימציה של "התקופה האילמת" מובאות הנקודות הבאות בlijivoו כמה סיפורים מצוטטים.

● אף סרט לא היה אילם. כל אלום מכובד החזק תזמורת זריזות-אליתורם.

● הסרטים צלמו, והוקנו במחירות שונות; בין

16 ל-22 "פרימס" לשניה (לעומת 24 הימים).

● כל סרט היה מרביב קטן במערכות בידור

עמוסה: הצגה, סדרת סרטים או יומן חדשות.

● התקציב לסרט היה דל מאוד, החירות פרועה,

וקבלת הזמן לסדרת אונימציה חייבה את האולפן

להפק סרט בכל שבוע.

● ואל באורה פתח את הסטודיו המסתורי הראשו-

לאונימציה, עם ביל נולן והקריקטורייסטים נגורי לה

קאהה ופרנק מוז. שלושתם "נחתפי" על ידי אל

העתונות ויליאם רנדולף הרסט, שפתח אולפן מתחילה.

● "חטיפת" אונימטורים על ידי אלפנס מציגין,

מעשה שגרתי. מספר גודים נטויק, אונימטור מציגין

שיצר את בתיהם, שלגיה ודמויות נשיות רבות

אחרות: "הMdids. היה חדש. כולם היו מהתלמידים... רוכם

בני עשרה, עם מעט רקע של בית ספר לאמנות או סתם

כאליה שאבבו לציר... היה יכול להכין את כל

האונימטורים האמריקאים לקרון רכבת בודד והין

נשאים לך מספיק מושבים ריקים... אונימטור פעל

המושך בסטודיו היו תקופות שכמעט בכל שכוע היהת

מקבל הצעת עבודה מסטודיו אחר".

המקלן הזרוסטי - תכל צביב

PROGRAMME MARS 1982

Samedi	Film	"UN SALE REVEUR"	J.	d'Alexandre Astruc	Samedi	Film	DIRIGE par ZUBIN MEHTA
6 mars	19 h	de F. Leterrier	Dutronc, L. Massari	Presentation: Mme Mikhal Friedmann,	20 mars	19 h.	RETROSPECTIVE P.
	Film	"LILY AIME-MOI"	Rufus, Folon, P. Dewaere, Miou- miou	Professeur au Département de Cinéma et Télévision, Université de Tel-Aviv		Film	ETAIX
	21 h 30	de M. Dugowson		MUSEE DE TEL-AVIV, AUDITORIUM RECANATI: FESTIVAL DU FILM PUBLICITAIRE FRANCAIS 1981	21 h. 30	20 h.	"YOYO" "LE SOUPIRANT"
Dimanche	20 H.30	LA NOUVELLE CHANSON FRANCAISE RECITAL BERNARDETTE ROLLIN PARIS piano: Eddy Shaff guitar: Jean-Jacques Sinelu pour la jeunesse (entrée libre)	Jeudi	18 mars	Film	CHEF D'OEUVRE DE L'OPERA au THEATRE ANTIQUE D'ORANGE en liaison avec LE DEPARTEMENT DES ARTS DE L'UNIVERSITE DE TEL-AVIV et les services culturels de l'ambassade d'Italie Salle Fastlicht. Université de Tel-Aviv, immeuble mexico "AIDA"	
7 mars au Grand Salon de L'Hôtel Hilton	16 h.	"UNE FEE PAS COMME LES AUTRES" de jean Tourane			22 mars	Film	RETROSPECTIVE P.
Mercredi	Film	CINEMATHEQUE DE TEL-AVIV		Sélection des directeurs artistiques de Paris		20 h.	ETAIX
10 mars	21 h .30	HOMMAGE A ABEL GANCE					"TANT QU'ON A LA SANTE"
		"J'ACCUSE" (1938)	Mardi	23 mars	Film		"YOYO"
Samedi	Film	HOMMAGE A ABEL GANCE		CHEF D'OEUVRE DE L'OPERA AU THEATRE ANTIQUE D'ORANGE.	Samedi	Film	
13 mars	19 h.	"J'ACCUSE" (1938)		EN LIAISON AVEC LE GOETHE INSTITUTE	27 mars	19 h.	RETROSPECTIVE P.
	Film	"PARADIS PERDU"		"FIDELIO" de			ETAIX
Lundi	21 h.30	(1939)		Bethoven			"TANT QU'ON A LA SANTE"
15 mars	Film	"LE RIDEAU CRAMOLISI"				21 h.30	"YOYO"
Institut	18 h.	Conférence					

HAIFA

Le Centre Culturel Français de Haifa, en liaison avec la cinémathèque de Haifa, présente:

- 4.3.82 "UN SI JOLI VILLAGE"
E. PERIER
- 9.3.82 FESTIVAL DU FILM PUBLICITAIRE 1981
CYCLE BRESSON 20 H 30
- 11.3.82 "UN CONDAMNÉ A MORT S'EST ECHAPÉ"
- 18.3.82 "MOUCHETTE"
- 25.3.82 "BALTHAZAR"
- 1.4.82 "LE PICKPOCKET"
- 21.3.82 HOMMAGE A ABEL GANCE
"J'ACCUSE" (1938)

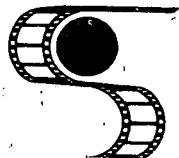
Chaque mardi à 19 h 30: ciné-club du Centre Culturel Français au théâtre ZAVIT, 23 rue de Jérusalem Haifa.

DANS LE CADRE DE LA SEMAINE FRANÇAISE A L'HOTEL HILTON: 7-10 Mars
HOMMAGE AU METTEUR EN SCENE FRANÇAIS:
H.G. CLOUZOT
8.3 — LE CORBEAU
9.3 — MQUAI DES ORFÈVRES
10.3 — MANON
7.3 — L'ASSASSIN HABITE AU 21.

INSTITUT FRANCAIS DE TEL AVIV

הסינמטק הישראלי

עיריית תל-אביב - יפו
אוניברסיטת תל-אביב
הארכון הישראלי לסרטים

Dr. STRANGELOVE STANLEY KUBRICK	6.3 ד"ר סטריג'לוב (בריטניה 1963) (1) בימאי: סטנלי קובריק שחקנים: פיטר סלרס, ג'ורג' סי. סקוט, סטRELING הידן, סלט פיקס. קומדייה שחורה, שהיתה אקטואלית ממד בראשית שנות הששים, אדות נול אמריקני מטוהר הסוחף את העולם לקראת מלחמה אטומית (94 דקות)
M.A.S.H. ROBERT ALTMAN	19.30 מ.א.ש. (אה"ב 1969) (1) בימאי: רוברט אלטמן שחקנים: אליאט גולד, דמונל סאתורלן, רוברט דובאל, סאל קלמן. הסתט שפרנס את אלטמן הפך אותו לאחד הבמאים האמריקאים החשובים ביותר בשנות השבעים. זהוי סאטירה אנטי-מלחמותית פרועה הקתרכתת את עיליותו. הם של שני רופאים צעירים בביון חולים שדה-מלחמות קוראות. הרופט לועג, למשעה, למיעורות האומיקריות בוינוואם בשנות השייא של המלחמה; והוותק במכבת בניוין. 115 דקות)

MOUCHETTE ROBERT BRESSON	7.3 יום א' מושט (1966) (6) בימאי: רוברט ברסון שחקנים: אדרין ווטנייה, מריאן קרדיני, פיליפ אסקין. סרט אכזרי, חושני ופסמי אוודות נערת. אומלה, שפלת- רוח ובודدة החלה בבית אביה האלאכלהיסט ואמה הגותסת. שורה של מאורעות טרגדים מגירויים אצל מושת את תחומיות הבדידות והינויו ורואי מתאבדת. 90 דקות) (1) איו, איו מלחמה נפלהה! (1969) (1)
OH, WHAT A LOVELY WAR! RICHARD ATTENBOROUGH	19.00 בימאי: ריצ'רד אטנבורו שחקנים: לין מליק, זאנסה דרגנייב, ג'ון גללווד. סדרנהרראשונשל אוניברסיטאותם הופיעים כבימאי ממוסך על הגזעתו וויז צנעה בטיטרון הפעולים התקין של גין גיטלוד. אטבומו להקה את הסרט בכוכבים דודו שם, הויסי צניות קרב ריאליסטיות אך הותי את הרעיון הבסיסי של ליטלוד – מלחמה רודיא משחק חרותי והקרבות מנוחלים בידי מעציבאים רפי מות. 144 דקות)

DUCK SOUP LEO MCCAREY	8.3 יום ב' ערב פורים (ארה"ב 1933) (1) בימאי: לייאו מקארוי שחקנים: האחים מארבסון, ארנולדט דומונט, לייאו קולון. הניגוד בין יdio מארבסון, הבמאי החומאני, הנוטה למלודיות לבין קולון המטורף והאבסורד של האחים מארבסון יוצר את הסרט המטורף ביותר של טען פעם וווען). סאטירה מוליטו-אטזונית הלוועת לעונטה ולטנטו שבלימליה, לפטוריוטו ולחוזי הש' לום חסידי היכסי ומחאות סטוכיסם תמדידים בין שתי מדינות צערות ומוגבות. 70 דקות).
A DAY AT THE RACES SAM WOOD	21.30 יום ב' במיניות (ארה"ב 1937) (8) בימאי: סם ווד שחקנים: האחים מארבסון, מרגוט דומונט, זוג זומן האחים מארבסון נחלים לעורתה של נערה שזכה בסוס מיורצים ובسانאטוריום. (109 דקות)

סינמטק - תל-אביב - חודש מרץ 1982

נושאי החודש

- אדם במלחמה – חלק א'
- קומדיות וסאטירות אנטימלחמות (1)
- שבי ושבויים (2)
- מפקדים ומצבאים (3)
- אՓומים (4)
- מלחמת העולם הראשונה (5)
- מסרטני הבימאי רוברט ברסון (6)
- מילומיאר ועד ימיןו – פרקים מתולדות הקולנוע (7)
- הקרים מוחדים (8)
- 7. המסתפים המופיעים בסוגרים לצד הסרטים מצינינים את הנושא אליו שייך הסרט.
- 8. כל חברי הסינמטק זכאים להנחה של 30% בקולנוע גורדון".
- 9. כרטיסי הנחה לתיאטרון "הקדמי" להציג בкопפת הסינמטק, לחבריהם בלבד, לפחות פעמיים.
- 10. חבריו הסינמטק לא יוכל לרכוש קופפה יותר מ-2 כרטיסים בפעם אחת.
- 11. שימו לב לשעת תחילת ההקרנה – בגלל אורכם של הסרטים חל שינוי בחול מזמני ההקרנות.

9.3 יומם ג' תולדות האנימציה (8)

19.00 HISTORY OF THE ANIMATION - THE TWENTIES

בתוכנית השliquית בסידרה – שנות העשורים (עד 1929) ויקו מוסטיזם של אותו מסמך, ולט דיסני, פול טרי ואחרום.

22.00 שחו ולבן בצעע (צՐפֿת 1977)

בימאי: ז'אן-ז'אק אונד ז'אן קארמה ז'אן דפייל קתרין רובל שחקנים: ז'אן קארמה ז'אן דפייל הגיגל האפרקי. חברה של סדרת אנטי-מלחמות מועז מההה עבר במשפטו והוציאו להורג ג'יםס אלנסדייל האדונן דון במשפטו. לוסי מעמידה של עיריק אנגלי במהלך המלחמה העולמית האנגלית. לוסי מעמידה אלה מלה את קאצ'ו, נני המעמץ העליון, המגנו ואת הטווואים חסרי המוטיבציה והחיותה, המתמיינים בחוסר אונים למשוח שידוחף אותן עלשות מעשה. (90 דקות)

KING AND COUNTRY
JOSEPH LOEY
בימאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: טום קורטני, דירק בוגארד, לייאן מקון בארי פוטר. סדרת אנטי-מלחמות מועז מההה עבר במשפטו והוציאו להורג ג'יםס אלנסדייל האדונן דון במשפטו. לוסי מעמידה של עיריק אנגלי במהלך המלחמה העולמית האנגלית. לוסי מעמידה אלה מלה את קאצ'ו, נני המעמץ העליון, המגנו ואת הטווואים חסרי המוטיבציה והחיותה, המתמיינים בחוסר אונים למשוח שידוחף אותן עלשות מעשה. (90 דקות)

15.3 יומם ב' 19.00 באלהאדור (צՐפֿת 1965) (6)

AU HASARD, BALTHAZAR

ROBERT BRESSON
בימאי: רובר ברסון
שחקנים: אן ויאמסקי, פרנסואה לאפראג, פיליפ אסלין אלגוריה המתארת את גלגוליו של חמור העורן מיד ליד וממשך עד אילם לסבל ולאכזריות על האנושות. (95 דקות)

21.00 יומם ג' היחוץ הראשון (ארה"ב 1965) (3)

IN HARM'S WAY

OTTO PREMINGER
בימאי: אוטו פרמינגר
שחקנים: ג'ין וויל, קירק דוגלאס, פולה פרטיניס, הנרי פונדה. יהידה של הצע האמוני יוצאת לכבוש איים איסטטראני ים מיידי היפנים במלחמת העולם השנייה, מיד לאחר פרל הארבור. (167 דקות)

16.3 יומם ג' 19.00 הנידון למוות ברוח (צՐפֿת 1956) (6) (2)

UN CONDAMNE A MORT S'EST ECHAPPE

ROBERT BRESSON
בימאי: רובר ברסון
שחקנים: פרנסואה לאפראג, רולאן מון, ז'אק ארוט. ע"פ ספרות אוטנדיי – יומו של קצין בצבא הצרפתי שנמלט מן הכלא הנאצי – צלם ברסון יוצרת מופת קולנועית על מאבקו של אDEM במציאות, על דבקותו בחיה, על סדרונו ועל נצחונו. (102 דקות, מדובר בэрמיות). ללא הרגלים.

21.30 GOT MIT UNS העיימים (2)

GIOULIANO MONTALDO
בימאי: ג'ולייאנו מונטאלדו
שחקנים: פרנקו נרו, ריצ'רד ג'יונזון, לארי אובנה, באד ספנסר.

קצין וטור שוד שערק המכעב הגורני נודד בדרכיו אופפה ההרשה של סוף מלחמת העולם השנייה בהברת טוראי שאיבד את ייחותו. השניים תפיסים, וובלים למותה שבויים ומוותים להרוג בידי הבירם, המשיכים לשומר גם בעשי עלי גינויו הכאב ועל משמעת בוגה. תוך שהם ווכים בתמיינקה קולגיאלית של הנගול הקנדי ששבה אותם.

17.3 יומם ד' 19.00 האשלייה הגדולה (צՐפֿת 1937) (2)

LA GRANDE ILLUSION

JEAN RENOIR
בימאי: ז'אן רנוואר
שחקנים: ז'אן גאנן, פייר פרני, אריך פון סטרוהים, מרסל דלי. שלושה צופרים, אристוקרט, מכונאי ובנקאי יהודי, מוחוקים במחנה שבויים שמור בגרמייה של מלחמת העולם הראשונה. בכתיבת התסריט השתרש רנוואר

10.3 יומם ד' הקץ לנשך (ארה"ב 1933) (5)

19.00 FAREWELL TO ARMS

FRANK BORZAGE
בימאי: פרנק בורזג

שחקנים: ז'אן קופה, חנן הייס, אדולף מונגי, ג'יםס פיליפס. אהבת האדպטציות הומצאות יותר נידח השוכן לצד כפר האוכלס בגרים. באחד רב הם לומדים על פרוץ המלחמה ושולחים את הכישוטים המתוגדים בכפריהם לחוץ אלה באלה. המשל מאפשר לאו להציג מערכת של איזוריים; אטוריים ליחסים המערב עם העולים השלישי, חסוד הטעם שבמלחמה, ניצול, אפליה ועוד. (92 דקות)

21.30 AI MASHIMOS (צՐפֿת 1938) (7)

ABEL GANCE
בימאי: אбел גאנס

שחקנים: אбел גאנס וקטור פראנסן, ז'אן מאקס, רנה דבליה רוסה נהירה שעישה אבל גאנס בצוורה ישירה וחורפה באותו שם, משנת 1919, אשר היבב בצוורה ישירה וחורפה על זענות מלחמת העולם השנייה. במרקם העלילה משורר שמתוניים לנצח ושרות תחת מפקד שהוא בעל חרבתו. אלול השיפור הוא משני בסרט שעשו ידו היקעת המלחמה על כל צדדיות, תוך שימוש במראות פוטיים ועמדים טימליים. (90 דקות, מדובר בэрמיות, תרגום לאנגלית).

13.3 מוצ"ש 19.15 מילומות בינלאומיות (ארה"ב 1959) (8)

NORTH BY NORTHWEST

ALFRED HITCHCOCK
בימאי: אלפרד היצ'קוק

שחקנים: קארו גראנט, אווה מארי סיינט, ג'יםס מיסון, מרטין לנאו. איש עסקים אמריקאי מסתבך על-כרכחו בפרשיות ריגול סובייטית כשרונו המוחיד של היצ'קוק בבניית סיטואציית יותר משעשעת ומרתקת הבאות במילויים מסחרות בו אחר וחר פוך את הסרט לאחת מקומותיה המותה הטובות ביותר, שנעשה. (136 דקות)

21.30 בית מתבכיים 5 (ארה"ב 1972) (2)

SLAUGHTERHOUSE 5

GEORGE ROY HILL
בימאי: ג'ורג' רוי היל

שחקנים: מיקל אקס, רון ליבמן, רון אנסן. פוטייה אנטימלחמתית לאוינטלטואלים ע"פ רומן מאת קורות גונט. סיוטי העבר של המלחמה והפצצת דודן בשלהי מלחמת העולם וההזה המטורף של חייהם המשפחה מעבירות את ביל לחיים בעלומות ובונמים אחרים. (103 דקות)

14.3 יומם א' 19.00 הבדיחה הגדולה (ארה"ב 1963) (2)

THE GREAT ESCAPE

JOHN STURGES
בימאי: ג'ין סטוריין, ג'יםס גארנר, ריצ'רד אטנבורו,

שחקנים: סטיב מקוון, ג'יםס גארנר, ריצ'רד אטנבורו, צ'ארלס ברונסון. י'

העולם הראשונה, מתאהב בבת איכרים עיריה. סוט אנטומי לוחמני קלאס, גומשים, גומיים וסוטוונטלי, סדר טיו של קינג וידור מופיעים בגישה האנושית שלהם ובאייאלים ההמוני האיברי שלו. על "המצעד הגולן" אמר: "המלחמה הפכה לחלק מהאוניות. כאן התייחס לפוט אחד מהמוסדות המשותפות בה מבלי להתעלם מן האירועים הסובבים אותו". (דובר אנגלית ללא תרגום, 126 דקות).

22.3 יומ' ב' 19.00 ללא תקווה (הונגריה) (2)

THE ROUND-UP

MIKLOS JANCZO

בימאי: מיקלוש יאנצ'ו
היכרות הראשונה שהיתה להקל מערבי עם גיירתו של יאנצ'ו. שרטו הכה בתדרמה את המקרים בפשיטבל 1965 בשל התפשטה הויאלית המהממת של העילית מזוקמת במחנה שבויים בשנת 1848 – שנות המרד נגד האבסבוראים ומהוה מעין חלום ז'קומו טרדי על מלחמת האווחים בו מוטלת האשמה על הכל. (94 דקות).

21.30 19.00 יעישור הגבורה (בריטניה/גרמניה) (3)

CROSS OF IRON

SAM PECKINPAH

בימאי: סם פקינפה
שחקנים: ג'ים קוברן, מכטימיילאן של, ג'ים מיסון,
אורלי וזרו.
מאבק בין שני ישויות פיקודיות ביחידת גורניטה בחזית המורית במהלך מלחמת העולם השנייה. סוט אנטי מלחמתי מהם שעוצמו ובעת מכשונו המוחוד של פקינפה לש凱旋 את פניו של הצופה בתוך עיטה הדם והחוב של המלחמה. (133 דקות).

23.3 19.00 יומ' ג' PATTON (ארה"ב) (3)

FRANKLIN J. SCHAFFNER

בימאי: פרנקlein ג'. שאפרן
שחקנים: ג'ורג פאלטון, קרול מלדון, מייקל ביטנס, עלילתו של ג'ורג פאלטון, הגנרל האמריקאי ויצו הדופן, במלחמת העולם השנייה. הסרט מפרק את תופעת המלחימה לפרטיה הקטנים והגולים. אוסקר לג'ורג סי. סקוט על המשתק ולפונסיס פורד קופולה על התסריט. (173 דקות).

22.00 19.00 הים הנצח (ארה"ב) (3)

THE ETERNAL SEA

JOHN H. AUER

בימאי: ג'ון ה. אוור
שחקנים: סטולינג היין, אלכסיס סמייט, דין ג'אגו.
ביזוגרפיה קלונית של גון הוקינס, שנענע קשה במילחמות העולם השנייה והצליח להווו לשירות פעיל במלחמות קוריאה. (דובר אנגלית ללא תרגום, 103 דקות).

24.3 19.00 יומ' ד'ليل הגולמים (בריטניה) (3)

THE NIGHT OF THE GENERALS

ANATOLE LITVAK

בימאי: אנטול ליטvak
שחקנים: פיטר אוטול, עומר שריף, טום קורטני, דונלד פלוזס, פיליפ נארה.
קצין מודיעין נצב בארכמפני מחפש אחר פושעיהם – סאדיסט הטוב פרוגוט שיטות – וועל העל עלבותיו של גנרל נאציז השוב. הסרט נעשה "כ' פ' רונן מאת האנס הלמוט קירשטיין, המתחש על רקס התנקשות הגולמים בחיוו של היטלר. הדגש בסרט מושם יותר על הצד הפלילי בעלבילה האשרע על הצד הפליטי. (148 דקות).

21.30 19.00 סערה מעל אסיה (בריה"מ) (7)

A STORM OVER ASIA

V.I. PUDOVKIN

בימאי: וסולודוב א. פודובקין
שחקנים: א. אינקייניב, ואלארין אינקייניב, א. ציסטיאן קו.

בזכרוותיו האישים כשבוי מלחמה ובזכרוות של ידיי דם. מיצירות המופת והגדלות בתולדות הקולנוע. (117 דקות).

21.30 1 POTEMKIN פוטומקין (בריה"מ) (7)

SERGEI EISENSTEIN
בשנתה תפוח: אלכסנדר אנטונוב, ולדimir בארכלי, אנשי הציג בימיה השחור.

המוד מ-1905 באית הקרב פוטומקין כפי שהוא מותואר ע"י אינשטיין בסרטו המפורסם ביתר. (סרט אלטם) (7)

2. האיש עם מצלמת הקולנוע (בריה"מ) (2)

בימאי: דז'יגה ורטוב

סדרו של דז'יגה ורטוב – אחד הכותחים המוהרים ביותר בקולנוע הסובייטי של שנות העשרים מאבות הסרט הרוקמנורי ולטיאוריאן הראשון של ה"סינמה וויטה". (סרט אלטם)

18.3 21.00 יומ' ה' דמות האשה בעכבה

1. להיות אשיה'ז'יל. בימאי: שלוי אשול

שלוי אשול מבקש לנפץ מיתוסים על השווין בין גברים ונשים בצה"ל. הסרט בנוי בcourt של דמיון בין חיילות – אורלי ואביביל – במלחכו הוא עם מבוקעת את חווות הדעתן על סטואצ'יזם מסויימת, המודגמות, בمعنى פלאש-בק ושור רות לאード כל סדרט. (45 דקות).

2. טרונוגת. בימאי: דותי פרס

שחקניות: גלית רוטמן, אורלי זילברשץ, אסתי דינור ערמית מירון.

מערכת יהיסים בתוכן מלחמת טירונותים בצבא. (25 דקות). עם תום החרנה יתקיים דין.

30.3 19.30 מוצר' מופל (בריטניה) (8)

MURDER SHE SAID

שחקנים: מרגרט וראטפורד, צ'רלס טינגוול, ארתור קנד. הראותון המגולמת את דמותה של בבליטה של מרגרט – ראטפוזד – היבירה הנצחית של אהבה כריסטי. כאן מפונעת מפרק מקרה של חניה מסתורית שעורתה מבעד להלון של רבכת וסועת. (87 דקות).

21.15 19.00 KAGEMUSHAH KAGEMUSA (יפן) (4)

בימאי: קיריה קוושואואה

שחקנים: טאטסויו נאקדמי, קינצי אגאיארו.
מאבק כה ממושכים על השילטה בקיוטו של המאה ה-16 עםדים במרכו הרטס שמויר את קורותיו של לייאו הטוטים ההיסטוריים בו בעסק בשנות ה-50. מביא שנצח פצעים אושם ממנה כפיל – קאמוושה (צלו של לחם, בפינה), שימיך לשבת על כסאו וישמש כסמל בשנים הראשונות אחרי מותה. (159 דקות).

21.3 19.00 יומ' א' מקארתור (ארה"ב) (3)

MACARTHUR

JOSEPH SARGENT

בימאי: ג'ורג' סרנייט
שחקנים: רוגר פק, דן אורהiley, אד פלאדרס.
ביזוגרפי קלונית של הוגרל האמריקני השני במלוכות – מקארתור – חזיל מכבו ומלידה, מפקך מטוריר ושתגן רודף פרסומת ומסתפק במושט. במרכו הרטס נצחותנו המהויר בזירות האוקיאנוס השקע במלחמות העולם השנייה והעימות החזותי שלו עם הארי טרומן. (144 דקות).

21.30 19.00 המצעד הגדל (ארה"ב) (5)

THE BIG PARADE

KING VIDOR

בימאי: קינג וידור, רינה אדורה, קליר מקדואן.
שחקנים: ג'ון גלברט, רינה אדורה, קליר מקדואן.
צעיר אמריקאי המגייל ללחום באירופה של מלחמת

30.3 יומ' ג' מלחמה ושלום (בריה'ם 1966-67) – חלק א' (4)
WAR AND PEACE - PART A

בימאי: סרגיי בונדרצ'וק SERGEI BONDARCHUK
שחקנים: לודמילה סבליבקה, סרגיי בונדרצ'וק, יוסי'לב אנטוקובו.

أدפטצייה של הבמאי שחקן סרגיי בונדרצ'וק לרומן הענק מאות לב טולסטיי המתרחש בעת פלשת גאות נפוליאון רוסיה. זה הפתק יוקרה סובייטית שצולמה במשך שנים רבות. יש כאן סינמטיקה מילחמה הכללות אלפי ניצבים, פירוטכנית מותאמת וביעור, ניסיון להגדיר למקרה הספורתי בכל מהירות. (350 דקות).

21.00 מלחמה ושלום – חלק ב' (4)
WAR AND PEACE - PART B

18.30 31.3 יומ' ד' היום הארוך ביותר (ארה'ב 1962) (4)

THE LONGEST DAY

במאים: דאריל אונוק, קון אנאקי, אנדריו מרמן, ברנד ויקי שחקנים: ג'ין ויין, רוברט מיטצ'ם, הנרי פונדה, ויליאם הולדן, ריצ'רד ברטן. ספקטואל דרמטי ומזהה, בהשתתפות גודלי כוכבי התקופה, מהמתאר את פלישת בעלות הברית לנורמנדי ב-6 ביוני 1944. (180 דקות).

21.30 1. האם (בריה'ם 1926) (7)
MOTHER V.I. PUDOVKIN
במאים: וסולוד פרדונקין
שחקנים: ורה באראונובסקיה, ניקולאי בטאטולוב, אלכסי סדריך ציטטיאקוב.

אנס המלשינה על בניה הרבולוציינית בפני שוטורי הצאר וכוחת בעזותה ומזמאתה את מותה ייחד עם בניה בעת הפגנה. סרט שהשפיעו על התפתחות הקולנועי איה וופלאן מזו "פושומוקין". (סרט אילם)

2. אדמה (בריה'ם 1930) (7)
EARTH ALEXANDER DOVZHENKO
במאים: אלכסנדר דובזנenco
שחקנים: מיקולה נאדאמסקי, סטפן שקורואט, סמיון שאשנקו.

ויר' צער של חווה קולקטיבית באוקראינה, לוקח בכוח את אדמותו

1.4 יומ' ה' שביתה (בריה'ם 1924) (7)
STRIKE SERGEI EISENSTEIN
במאים: סרני איינשטיין
שחקנים: י. קליבון, אלכסנדר אנטונוב, גרגרי אלכסנדרוב. רב.

סרט הראשון של איזונשטיין בו ניתנת לקהל אפשרות לעקוב אחר התגבשות רעונות המונטאז' ואחר אופי בימי' סצניות המונחים שמצאו את ביטויין המלא בסרטיו המאוחרים יותר. (סרט אילם).

27.3 19.30 מוצ'ש השדים (בריטניה 1971) (8)
THE DEVILS KEN RUSSELL
במא: קון רاسل
שחקנים: וגסה דרגייב, אליבר רייד, ג'מה ג'ונס.
בדרכו ראיינו המוחמד מעבר קון רاسل את ספרו גירוש השדים מגן של נירית צדמיה מלדון, ולילתו על המכד של האב גראודיה מתנגדיו של הקדריל ריש-לייה. (115 דקות).

21.30 נשים אוחבות (בריטניה 1969) (8)
WOMEN IN LOVE KEN RUSSELL
במא: קון רاسل
שחקנים: אלן בייטס, אליבר רייד, גולדנה ג'קסון, ג'ני לינדון.
מעדרות יחסים סבוכה בין שני זוגות בিירסתו של קון רاسل לרומן מאות ד.ה. לורנס. (132 דקות).

28.3 19.00 יומ' א' בעיה 24 אינואה עונה (ישראל 1954)
במא: תומולד דיקינסון
שחקנים: חלה הרותה, יוסי'ידיין, זלמן לבוש, אריך לביא, אוריה פרופרט.
בպאטיות את הקרבנות הרציניות הראשונות בישראל מתחזרות קבוצה של חייל צה"ל יצאת להגנה על גבעה אסטרטגית השוכנת על אם הדרך לירושלים, ומן ק策ר לפני הסכם הפסקת האש. (101 דקות).

21.00 גשר אחד וחוק מורי (בריטניה 1977) (4)
ONE BRIDGE TOO FAR RICHARD ATTENBOROUGH
במא: ריצ'רד אטנבורו
שחקנים: דניאל קרנרי, ג'ים קאו, מייקל קיין, שנ קורני, ריאן אווניל.
שלשה חוזדים לאחר הפלישה לנורמנדי מניסים 35 אלף צנינאים ולוחמי קומנדנו לבוש את הגברים והאסטרטגים של הדריין. לאחר שורה של מלחמות ותשעה ימים של הקותם דם הדדי מושמדים כהות בעלות הבית והמלחמה עתידה להמשך עוד תשעה חדשים. (175 דקות).

29.3 19.00 יומ' ב' חווית המערב 1918 (גרמניה 1930) (5)
WESTFRONT 1918 G.W. PABST
במא: גיאורג וילহלם פאבסט
שחקנים: פרץ אמפרס, גוסטאב דיסל, קלואס קלאורון.
חוויות חייהם ומותם של ארבעה חיללים מוקהשויה בחווית גורנזה-צ'זיפט במהלך מלחמת העולם הראשונה. שמונה שנים לפני פרץ מלחמת העולם השנייה עשויה פאבסט ניסי'ות נזות נואשים להראות את הצד הנורא והמטופש של המלחמה. (98 דקות).

21.30 הכייס (צ'רפט 1959) (6)
PICKPOCKET ROBERT BRESSON
במא: רובר ברסן
שחקנים: מרטין לאסל, פייר ליימאר, מารיקה ג'ין, פיר אנטקס.
עללו של כיס החואה עצמו מעלה לחוק. תוך כדי כתיבת התסריט נילה ביסון את הדמיון בין ג'ירון ובין ראסקלונוקוב, ובנה את מערכת היחסים בין הכייס לבין מפקח המשטווה בהתאם ל'חטא ועונשו'. (75 דקות).

לכבוד

הסינמטק הישראלי

ת.ד. 23070

תל-אביב 61230

אבקש לצרף אותך כחבר ב串联וטק תל-אביב,

הנני מוחדר בונה את ה串联וטק בתל-אביב

שם

ת.נ.טלפון

נא לצרף תמונה פספורט

מיקוד

שימוש

נא לצרף תמונה פספורט

בלי תמונה לא תתקבל הרשמה

הערות:

1. אין הסינמטק אחראי למצב הטכני ולאורכם של הסרטים. (אורכם של הסרטים שמצוין בתכנית היא אורכם המקורי בלבד).
2. שינויים בתכניות אפשריים, נא לעקוב אחריו הפרסומים בעומנות ובאופן הכישפה לסייע.
3. כל הסרטים מלאו ברישיון לעברית, אלא אם כן צוין אחרת בתכנית.
4. הקופה נפתחת שעה לפני תחילת הקרן – מכירה לחברי הסינמטק בלבד. (אליה אינם חברים יכולו להתחילה לרכוש סרטים רק עד עשרים דקות לפני תחילת כל הקרן – מכירה לחברי הסינמטק בלבד, במנין המחיר לרבידום).
5. לאחר החיבור האחרון שעשנו במקום המקורי בלבד, – במשרד הסינמטק, בנין עיריית תל-אביב קומה 11 חדר 1157 יורי בין השעות 9.00–13.00.
6. רכישת כרטיסים מושאש, לחברי הסינמטק, בגין המחיר לרבידום.
7. המספרים המופיעים בסלוגנים לצד הסרטים מצוינים את הנושא אליו שייך הסרט.
8. כל חברו הסינמטק זכאים להנחה של 30% בקולנוע "גורדון".
9. כרטיסי הנחה – לתיאטרון "הקאמרי" להשיג ב קופת הסינמטק, לחברים בלבד.
10. חברי הסינמטק לא יכולים לדרכו יותר מ-2 כרטיסים, בפעם אחת.
11. שמו לב לשעת תחילת ההקרן – בغالל אורכם של הסרטים חל שינוי בחלוקת מומני ההקרנות.

לחובבי הברידג'

הבטאון הישראלי לברידג'

- ★ סקירות-תחרויות בארץ ובעולם
- ★ תחרויות פרסים
- ★ חומר עיוני ולימודי
- ★ בהשתתפות בכיריה השחקנים
והគותבים בארץ ו בחו"ל.

חתום על מינוי שניתי – 12. בטאותים
– ושלח – 220 שקל ל"אייר" הוצאה
לאור והפקות בע"מ.

רחוב בן-יהודה 210 ת"א (63472)

ת.ד. 17122 (61171) טלפון:

.458094

תפיעיל את הבנק - קט שלך!

- אלו גנול גאנט עומס 1,200 ג'יננס.
- סלייטין ב-סיקים.
- סאנטז גייזה גראן גראנדים.
- סידיאן פלאטס סיקים.
- סאנד אלג'ה.

בנק-קט 2000
שנות שירות 24

בוא לאגדול אתך
בנק הפועלים

• בנק הפועלים בע"מ • בנק המזרחי הפאוורדי בע"מ • הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ • בנק קונטיננטלי לישראל בע"מ • בנק מסד בע"מ • בנק הבניה לישראל בע"מ
• בנק אוצר החיליל בע"מ • בנק מולי אגדות ישראל בע"מ • בנק צפון אמריקה בע"מ • בנק לימיון ולשוח בע"מ • בנק יזרעאל בע"מ
כל יrob לעובדי המדינה בע"מ • בנק אמריקאי ישראלי בע"מ